

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 39.

- Καλλιτεχνικά.—ΝΟΡΜΑ. Μετάφρασις ἑμμετρος.
 Τρεῖς ἀστέρες, ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Κορνελίας Α. Πρεβεζιώτου.
 Νεώτερα θαύματα, ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ὀλγας Λαζαρίδου.
 Ἡ τελευταία τρικυμία, ὑπὸ Π. Κ. Σ.
 Τὸ φίλημα ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν, ὑπὸ Γ. Κ. Α.
 Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.—ΕΠΙΖΩΟΤΙΑ, ὑπὸ Α. Tsimi.
 Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις.—ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ.—ΧΡΟΝΙΚΑ, ὑπὸ Ἡλ. Γ. Βαλδαυάκη.
 Δραματικὴ Ἐπιθεώρησις.—ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ.—ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ.—ΧΡΟΝΙΚΑ, ὑπὸ
 Ὁδ. Ἀνδρεάδου.
 Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις, ὑπὸ Μ. Ε. Μ.
 Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις, ὑπὸ Ν. Φωτιάδου.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡΟΣΙΩΝ 2

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ.		ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ".	
Ἐν Κωνσταντινουπόλει	Γρ. 80	Ἐν Κωνσταντινουπόλει	Λ. Τ. 2
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετζ. 5	Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετζ. 16
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ. 70

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ 1^{ην} ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Συνδρομῆται ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ΝΕΟΛΟΓΟΥ, ἐν τῷ Πέραν ὁδῷ Κιουτσούκ Χενδέκ ἀρ. 29, 31.
 καὶ παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς αὐτοῦ.

Αἱ ἀγγελίαι συμφωνοῦνται ἰδιαιτέρως ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Νεολόγου.
 Κρίσεις ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων δημοσιεύονται, ἀποστελλομένων τῇ διευθύνσει δύο ἀντιτύπων,
 ὧν τὸ μὲν προσώριστα τῇ βιβλιοθήκῃ αὐτῆς, τὸ δὲ τῷ τὴν κρίσιν ποιῶντι.

ΟΙΚΟΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΡΗΠΠΟΡ ΒΕΗ. Πέραν, Σακίτζ 'Αγάς 21. Κατ' πάσαν Κυριακήν πωλήσεις επί δημοπρασία. 'Αγορά καὶ φύλαξις ἐπίπλων. Προκαταβολαὶ κτλ.	14	27
ΔΙΑΡΗΑΝΕ. Μυροποιεῖον Α' τάξεως. Εἶδη ἀρίστης ποιότητος. Γενική χρῆσις τῆς πούδρας Σάφρας Βερνάρ ὑπὸ τῶν φιλοκάλων κυριῶν. 'Αλεξιάδην χάν, 'Αριθ. 17.	15	28
ΚΟΝΙΑΚ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Σ. καὶ Η. καὶ Γ. ΜΕΤΑΞΑ. 'Εν Πειραιεῖ. 'Εξ οἴνου γνησίον παλαιόν. 'Απειρία συστάσεων. 'Αντιπρόσωποι 'Αδελφοὶ Τριανταφυλλόπουλοι.	16	29
ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΑΟΥΣΗ. Λεπτότατον, μεταξωτόν, ὑγιεινόν, ὑπὸ τὸ διακριτικὸν σῆμα 'Αγκύρας. "Αριστον εἰς τὸ εἶδος του. 'Αποφεύγετε τὰς παραποιήσεις.	17	30
ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ Δ. ΚΟΤΟΥΛΑ. Μ. 'Οδὸς Πέραν, ἔναντι τοῦ 'Ελλ. Προξενείου. Νέον Κατάστημα. Διακόσμησις φιλόκαλος. Ποτὰ καὶ φαγητὰ ἐκλεκτά. 'Υπηρεσία ἀνελλιπής.	18	31
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ν. Τσαούση Γραφικὴ ὕλη. Χάρτης μουσικῆς, 'Επισκεπτηρίων, 'Υπογραφιασκτλ. Τετράδια, ΣΥΝΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ, ΦΩΤΩΤΙΚΑΙ κτλ. 'Εν Γαλατῇ ὁδὸς Μαγμουδιῆ 'Αριθ. 8. ΤΙΜΑΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ	19	32
ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ν. ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΥ. Σουλτάν Βαγιαζίτ, Κιοκτσιλέρ-μπασῆ, 99. Τελειόταται μηχαναί, ἐφευρέσεις νέαι. Εὐθηνία, ταχύτης. 'Απαράμιλλος ἐπιτυχία.	20	33
ΡΟΛΟΙΟΝ Ν. ΜΟΣΧΟΝΑΣ. 'Ορολογιοποιὸς Α' τάξεως καὶ κοσμηματοπώλης. Διορθώσεις ὀρολογίων. Κατασκευὴ, κοσμημάτων. Κομψότης καὶ εὐθηνία. Γαλατῆ, Βοεβόδα, παρὰ τὴν Κρήνην.	21	34
9	22	35
10	23	36
11	24	37
12	25	38
13	26	39

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 39.

ΤΟΜΟΣ Β'.

18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1893.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ.

Νόρμα*

Σ Κ Η Ν Η Δ'.

'Απόκεντρος τόπος παρὰ τὸ δάσος τῶν Δρυϊδῶν.

X. A. Χορὸς Γάλλων μαχητῶν.
Εἶν' ἐδῶ;

X. B. Στρατοπεδεύει ἀκόμη.

X. A. Πόθεν δῆλον; Βοῆ

X. B. παιάνων,
τῶν ὄπλων ἢ κλαγγῆ,
Αἱ κυμάνσεις ἀετῶν.

II. Μικρὰ βραδύτης
Τὸν σκοπὸν μας ὠρμαίνει
Προσοχὴ παρασκευάζει
Τὸν ἀγῶνα κρατερόν.

Σ Κ Η Ν Η Ε'.

'Ορόβεδος καὶ Χορὸς.

Ορ. Γενναῖοι! ἐλπίδα εἶχον
Λαμπρόν τὸ μέλλον νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω.
Ἡνύχμην νὰ πατάξω
Τῆς ἀγερόχου Ρώμης, τὸ θράσος μεθ' ὑμῶν.
Εὐχὴ ματαία!

X. 'Αρα τὰ δάση ταῦτα
Θὰ δεθλῶνῃ ἔτι ὁ Πολίων;
Δὲν ἀνεκλήθη;

Ορ. 'Αλλὰ διάδοχόν του
Πολλῶ τραχύτερόν του
Μᾶς ἀποστέλ' ἡ Ρώμη.

*) 'Ιδε ἀριθ. 38, σελ. 745 — 747.

X. 'Η Νόρμα δὲ ἀκόμη
Εἰρήνην παραινεῖ;
Οὐδὲν ἢ Νόρμα
Σαφὲς ἀπάντησέ μοι.
Σὺ τί κελεύεις;

Ορ. Τῆ Μοίρα
'Υποταγέντες χωρισθῶμεν.
Καὶ τίς ἦν ἡ πρόθεσις μας μηδενὶ προδῶμεν.

X. 'Αργοὶ καὶ πάλιν;

Ορ. Οἴμοι! σκληρὰ ἀνάγκη.
Εἰς τὰς ὕβρεις τῶν δυναστῶν μας
Δράττω τ' ὄπλον μου φρυάττων.
'Αλλ' ὁ δαίμων ἀντὶ αἱμάτων
'Απραξίαν νουθετεῖ.
'Ας νομίξῃ τὸν λαόν μας
'Ανανδρον ἢ Ρώμην πλέον.
Θάλλῃ ὥρα καὶ λύσσαν πνέων
Φοβερός θὰ ἐγεροθῆ.

X. Πρὸς ἀπραξίαν θεὸς βιάζει,
Κᾶν τὸ στέρονν μας σφαδάξῃ.
Τρέμε Ρώμη, ὅταν κραζῇ
ἐξορμᾶτε! ὁ χαλκὸς

Σ Κ Η Ν Η ΣΤ'.

(Μετασκήνησις. 'Ο Νάος τοῦ 'Ιρμινσοῦλ δεξιόθεν βωμοῦ ἄνω τοῦ ὁποίου κρέμαται ἡ ἀσπίς τοῦ 'Ιρμινσοῦλ

N. Θὰ τὸν ἰδῶ. πέποιθ' ἀδιστάκτως
'Επὶ τὴν φίλην. Μετανοῶν θὰ ἔλθῃ.
'Ικετεύων με. ἔρῶν με. ὦ! ἢ σκέψις αὐτῆ
Τὸ μέλαν νέφος αἶρει ἀπὸ τῆς ὄψεώς μου
Τὸ πᾶν γελῶεν, ὡς εἰς τοῦ ἔρωτός μου
Τὰς πρώτας εὐτυχεῖς ἡμέρας.

(εἰσέρχεται ἡ Κλοτίδην)

N. Κλοτίδην

K. ὦ Νόρμα· ἐλπὶς κενὴ!

N. Τι λέγεις ;
Ομίλει.
K. Ματαιώς ἢ Ἄδαλγίδα ἐθρήνηι
N. Κένεπιστεύθην
 Αὐτῇ ποθοῦσθ' ἐμὲ νὰ φύγῃ, κ' ἐξ ἄλλους
 Ὄραιοτέρα τὸν ἀνόσιον ἄνδρα
 Νὰ πλησιάσθ'
K. Ἄπελπις τεθλιμμένη
 Ἐλθεν ὀπίσω· καὶ σπεύδει
 Τὸν ὄρκον νὰ ὁμώσθ'.

N. Κ' ἐκεῖνος ;
K. Ὄρκισθην
 Νὰ τὴν ἀρπάσθ' κ' ἐκ τοῦ βωμοῦ ἀκόμην.
N. Πᾶν μέτρον ὑπερέβη . . .
 Ἐκδικήσεως ὥρα — ἄς ρεύσθ' αἷμα.
 Ποταμηδόν . . . αἷμα Ρωμαίων.

Σ Κ Η Ν Η Ζ'.

Συρρέουσι πανταχόθεν ὁ Ὀρόβησος οἱ Δρυῖδες οἱ Βάρδοι αἱ Ἰέραιαι. Βαθυλήδην πληροῦται ὁ ναὸς ἐνόπλων. Ἡ Νόρμα ἀνέρχεται καὶ ἵσταται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ.

X. Νόρμα πρὸς τί ἐκρούσθην
 Ἡ ἄσπις τοῦ Ἰρμινδοῦλ; Τὸ θεῖον στόμα
 Τί ἐπιτάσσει ;
N. Μάχας,
 Φόνους, πολέμους.
X. Πλὴν πρὸ μικροῦ εἰρήνην
 Διὰ σοῦ ἐνουθέτει.
N. Ὀργίλον τώρα
 Ὅπλα, ὀλέθρους φόνους.
 Βοᾶτε ὁμοφώνως τὸν θούριόν σας.
X. Μάχη! Μάχη! γεννῶσι τὰ δάση
 Ὅσα δένδρα, γενναίων σωρόν.
 Ὡς ὁ ταῦρος, ὀρῶν θὰ δαμάσθ'
 Τὰς ὀγέλας ἀτόλμων ἐχθρῶν.
 Αἷμα! Αἷμα! τὰ ὄπλα τῶν Γάλλων
 Ἐτι μένουσιν αἱμάτων ἀγνά.
 Νά! ὁ Λεῖγην μὲ μόρσιμον δάλλον
 Βορβορῶδες τὸ ρεῦμα δινᾷ.
 Φόνων! Φόνων ἢ ὥρα σημαίνει·
 Πρὸς τὸ τέρμα ἢ Νέμεσις βαίνει.
 Ὡς ἀστάχεις ὑπὸ τῶν δρεπάνων,
 θὰ φθαρή ὁ στρατὸς τῶν τυράννων
 Τῶν πετρῶν τῶν ὀνύχων συλλάται!
 Δὲν πετᾷ ὁ πεδῶν ἀετός!
 ὁ Θεὸς τοὺς θριάμβους θεᾶται
 ἐπὶ ὄρματος βαίνων φωτός.
Ὁρ. Δὲν θυσιάζεις Νόρμα ;
 Μὴ στερεῖσαι θυμάτων ;
N. Μὴ βλασφημεῖτε.
 Θυμάτων δὲν στερεῖται
 ὁ ἡμερὸς βωμός. Πλὴν τίς ὁ κρότος [

Σ Κ Η Ν Η Η'.

Κλοτίλδη δραμαία.

K. Τὸν ἱερόν μας χῶρον
 Συλᾷ Ρωμαῖος· εἰς τῶν Ἑστιάδων
 Τὴν μονὴν κεκρυμμένος ἀνεκαλύφθην.
X. Ρωμαῖος ;
N. Ρωμαῖος ;
 (Ἄν ἦτο ἐκεῖνος !)
X. Προσαχθῆτω.
N. (Ἐκεῖνος !)

Σ Κ Η Ν Η Θ'.

Πολλίων μεταξὺ στρατιωτῶν.

Ὁρ. Ὁ Πολίων !
N. (Ἐξεδικήθην τώρα !)
Ὁρ. Ἀνόσιε Ρωμαῖε ! Πῶς ἐθραδύνθης
 Τὰ φρικτὰ ἐδάφη ταῦτα νὰ μιάνης
 Τὸν δεινὸν προκαλῶν Ἰρμινδοῦλ;
Π. Κτυπάτε
 Πλὴν μὴ μ' ἐρωτᾶτε
N. (προκύπτουσα) Ἐμὸν τὸ ἔργον!
 Ἀπόστειτε!
Π. Τί βλέπω!
 Νόρμα ;
N. Ναί! Νόρμα.
Πάν. Τὸ θεῖον ἐκδικούσα
 Τὸν παιστὴν πλῆξον.
N. (ἀρπάζουσα τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ὀροβήσου).
 Ναί! καιρός. Ἄ! ! (ἐπέχει)
Πάν. Πῶς; τρέμεις ;
N. (Ὀἴμοι! κλονοῦμαι).
Πάν. Προχώρει. Τὸν παιστὴν πλῆξον.
N. (Ἄκόμην συμπαθῶ !)
Πάν. Προχώρει
N. Ἀνάγκη
 Νὰ μάθω πρῶτον, ἂν οὗτος μόνος πταίῃ,
 Ἄν ἢ νεᾶνις μετὰ τοῦ ἀνιέρου
 Δὲν συνεννοεῖτο. Ἀφήσατέ με
 Μόνην πρὸς μόνον.
X. (Τί σημαίνει ;)
Π. (Ἄ τρέμω).
 (Ὁ Ὀρόβ. καὶ ὁ χορὸς ἀπέρχονται. Ὁ ναὸς ἐρημοῦται.)

Σ Κ Η Ν Η Ι'.

N. Τέλος δὲ κρατῶ βεβαίως.
 Τίς ὁ τὰ δεσμά σου θραύσων ;
 Ἐγὼ μόνη. . .
Π. Ἄ. μὴ! ματαιώς.
 Ὅταν θέλω . . .
Π. Ἄλλ' ὅμως . . .
N. Παῦσον.
 Ὁρκον δός εἰς τὸν θεόν σου,
 Καὶ τὸν ὄλβον τῶν υἱῶν σου

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΚΗΝΗ.

(Ἐπανερχονται πάντες).

Ἐπιθεώρησιν
 Ὅτι δὲν θὰ τὴν ἀρπάσθης,
 Τὸν βωμὸν δὲν θ' ἀτιμάσθης,
 Καὶ ζῶν σοὶ ὑπασχνοῦμαι
 Κι' ἄλλο τι δὲν ἀπαιτῶ.
 Ὁρκον δός !
Π. Δὲν ταπεινοῦμαι
N. Ὁρκον! ὄρκον!
Π. Ἄς φονευσθῶ.
N. Ἄγνοεῖς πῶς ἡ ὀργή μου
 ὑπερβάλλει
Π. Οὐδὲν φοβοῦμαι
N. Ἄγνοεῖς πῶς ἡ αἰχμὴ μου
Π. Τοὺς υἱούς σου. . . Ἄ! κλονοῦμαι ;
N. Ναί! ὑψώθην νὰ πατάξῃ.
 Πόσον μ' ἔχεις παραλλάξει.
 Τότε ἀπέσχεον. Τίς οἶδ' ἂν τώρα
 Δὲν σημαίνει ἡ μαύρη ὥρα !
 Τρέμε! τρέμε μὴ ἀποπνίξῃς
 Πᾶν μου φίλτρον ὡς μητρός.
Π. Σπεῦδόν μᾶλλον σκληρὰ νὰ πλῆξῃς.
 Τὴν καρδίαν κακοῦ πατρός.
 Δός μοι τὸ ξίφος.
N. Εἰς δέ !
Π. Ναί μόνος
 Πταισάς ν' ἀποθάνω !
N. Μόνος! Φόνος
 Πάντων τῶν . . . Ρωμαίων
 Σύνθημά μου ἔστω πλέον.
 Καὶ ἐκείνη . . .
Π. Οὐαί.
N. Παραβάτις
 Θεῶν ὄρκων . . .
Π. Σκληρὰ φροῦτατεις !
N. Εἰς πῦρ λάθρον ἀναβάσα
 ἔστω θῦμα τῶν φλογῶν.
Π. Πρὸς με ἡ ὀργή σου πᾶσα.
 Πρὸς ἐκείνην οἰκτιρομένη.
N. Κλαίεις τέλος, προδότα, σὲ θραύω
 Μὲ τὸν τρόμον τοῦ θανάτου.
 Εἰς τὸ ἄλγος σου ἀφατου
 ἦδη ὄλβου ἀπολαύω.
 Τέλος πάντων καθιστῶ σε
 Ὡς ἐμὲ ἐλθεῖνόν.
Π. Κλαίων πίπτω πρὸ ποδῶν σου,
 Κἀμφητὶ μου πρὸς τὸν γόν.
 Πρὸς με στρέφον τὸν θυμὸν σου·
 Πλὴν μὴ χέσῃς αἷμα ἀθῶον.
 Φεῦ ἀρκούντως ἐκδικῶ σε
 Ἰκετεύων καὶ θρηγῶν.
 Δός μοι τὸ ὄπλον
N. Μακρὰν μου
 Βέβηλε !
Π. Τὸ ὄπλον! τὸ ὄπλον
N. Φρουρὰ ὀπλιτῶν,
 Ἰερεῖς . . . βοηθεῖτε.

N. Εἰς τὴν ὀργὴν σας
 Νέον θῦμα προβαίνει. — Ἰέρειά τις
 Ἐπισηκοῦσα, τὰ δάση ἡμῶν μαινεῖ,
 Θεῶν, πατρίδος καὶ ὄρκων ἀποστάτις.
X. Προδοσία μὴ σαρὰ ! Τὸ ὄνομά της ;
N. Ναί! πῦρ ἐτοιμασθήτω
Πολ. Σκέψαι τί πράττεις
 Μὴ! Νόρμα μὴ !
X. Τίς αὐτὴ ;
N. Τίς αὐτὴ ; (Ἄθῶαν
 Ἡ πεδοῦσα ἐγὼ νὰ καταστρέψω !)
X. Λέγε! Τίς αὐτὴ ;
Π. Ἄ οἰκτιρομένη
N. (μεγαλοφώνως) Ἡ Νόρμα !
X. Σὺ! Νόρμα !
N. Τὸ εἶπον. Πυρὰ καιεσθῶ.
X. Ριγῶ καὶ φρίττω.
Πολ. (Ἰλιγγιδ.)
X. Σὺ ἀνοσία !
Π. Μὴ πιστευέσθω
N. Πότε ἐξεύσθην;
X. Φρίττω ριγῶ'
N. Καρδίαν ποῖαν προδότη ἀπόθεις
 Ἡ μαύρη ὥρα σοὶ φανερώνει·
 Μακρὰν νὰ φύγῃς σκληρῶ ἐπόθεις
 Καὶ εὐτυχήσῃς μακρὰν ἐμοῦ.
 Σοῦ ἀνωτέρα ἢ εἰμαρμένη
 Μέχρι τοῦ τάφου ἡμᾶς ἐνάθει,
 Καὶ ἡ πυρὰ μου ἰδὲ προδόμενοι
 Νὰ κατακάσθῃ καὶ σὲ ὁμοῦ.
Π. Βραδέως οἴμοι! καταλαμβάνω,
 Πόσον γενναίαν καρδίαν χάνω.
 Μεταμελοῦμαι, καὶ ἀναθάλλει
 Ὁ πρῶτος ἔρως—λάθρος σφοδρός.
 Εἰς τὴν πυρὰν σου θαρρῶν προβαίνω.
 Πιστός σου λάτρης κ' ἐκπνεῶν μένω,
 Ἄψ' οὐ συγγνώμων ἢ σὴ ἀγκάλῃ
 Μὲ περιβάλλει ὡς πρὶν ἄβρως.
X. Σωφρόνει Νόρμα! Τί ἐνδοιάζεις ;
 Οἰκτρὸν πατέρα, σὲ ἀτιμάζεις.
 Εἰπέ πρὸς ψεύδη πῶς ἐκδιάζεις
 Ἄλλοφρονοῦσα τὸ στόμά σου.
 Θεὸς ἀκούων πῶς δὲν τινάσσει
 Τὸν κεραυνὸν του νὰ σὲ κολάσθῃ ;
 Σιγῶν, ἐπέχων, κηρύττει πᾶσι
 Ἄθῶαν ἄγους τὸ σῶμα σου.
X. Νόρμα—Νόρμα σύνελθε
 Νόρμα μὴ ἀλλοφρόνει.
N. (ἐυρισκομένη πλησίον τοῦ Πολίωνος ἡ καὶ ὑπ' αὐτοῦ μόνον
 ἀκουομένη εἰς τὴν κραυγὴν τῶν υἱῶν).
 Οἴμοι! οἱ υἱοὶ μου
Π. (Φεῦ ὀφθανοί)
N. Οἱ υἱοὶ μας ; (πρὸς τὸν Πολίωνα)
Π. Ὡ πᾶνοι!

ρου τῆς Ἀνατολικῆς συνοικίας. Τέσσαρες Ἀραβες μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν ἐκάθηντο ὀκλαδῶν ἐπὶ ταπποστρώτου ἐξέδρας, ἐν τῇ μέσῳ τῆς ὁποίας ἔκειτο χάλκινον πύραυλον πλήρες καπνῶν ἀνθράκων. Ἡ παράστασις ἤρξατο διὰ μονοτόνου ἄσματος, συνοδευομένου ὑπὸ τινος εἰδους κυμβάλου, φέροντος κώδωνας περὶ τὰ χεῖλη. Κατ' ὄρχας ἡ μουσικὴ ἦτο βραδεία, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, σιγνλή, ἀλλὰ βαθμυδὸν ἀπέδη γοργωτέρα καὶ ἡχοιωτέρα μέχρι οὗ κατέστη θορυβωδεστάτη. Κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἀναπνέουσα εἰς τῶν Ἀράβων καὶ ἐκτινάξας τὸν μανδύαν αὐτοῦ ἤρξατο χορεύων, τὰς μὲν χεῖρας ἔχων ἐπὶ τῶν ἰσχυῶν, τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν κεκλιμένην, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς λίαν προδεκτικῶς ἐπὶ τοῦ ἀρχηγοῦ προσηλωμένους.

Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ χοροῦ ὀνομαζόμενον Ἴσδ ἐπ, ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν καθίστατο ζωηρότερον, ἢ δὲ κλονιστικὴ κίνησις τοῦ σώματος τοῦ χορευτοῦ σφοδρότερα, μέχρι οὗ οὗτος ἐξηντλημένος κατέπεδεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Μετὰ μικρὸν ὁ Ἀραβὶ ἐπαρκῶς συνῆλθεν ἐκ τῆς ἐκστάσεως αὐτοῦ ὥστε νὰ ἴσταται ὀρθος· δείξαντος δὲ αὐτῷ τοῦ ἀρχηγοῦ τὸ πύραυλον, ἐβύθισεν ἐκεῖνος πάραυτα τὴν χεῖρα ἐντὸς αὐτοῦ, ἤρπασε τινὰς τῶν πεπυρακτωμένων ἀνθράκων, ἐψύσθησε τοὺς μὲν ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐδῆξε τεμάχια τούτων δίκην μύλων καὶ λίαν ὀρεκτικῶς κατέφαγεν αὐτά. Μετὰ ταῦτα, προσεγγίσας εἰς μεγάλην ἀκανθόφρον κάκτον, ἐπὶ τῆς ἐξέδρας εὐρισκομένην, ἐδράξατο φύλλον ἰσχυρῶς φέροντος ἀκανθας καὶ δῆξας κατέπιε τοῦτο. Μετ' ἴσης ἀπληστίας ἐμάσσα καὶ κατέτρωγε λεπτὰ φύλλα ὑέλου. Τεμάχια δ' ἐξ ἀμφοτέρων τούτων τῆς τε κάκτου καὶ ὑέλου ἐνεχειρίζοντο τοῖς θεαταῖς, οἵτινες ἐξετάζοντες ταῦτα, ἐπαίοντο ὅτι καὶ πράγματι ἦσαν αἱ αὐταὶ οὐσίαι, οἷαι περιεστάνοντο αὐτοῖς. Εἰς τῶν ἀκολουθῶν ἐκόμισε πτύον τὸ σιδηροῦν μέρος τοῦ ὁποίου ἦτο πεπυρακτωμένον μέχρις ἐρυθρότητος, οὕτως ὥστε τεμάχιον χάρτου, ἐπ' αὐτοῦ ριπτόμενον, πάραυτα ἀνεφλέγετο. Ὁ Ἀραβὶ, κρατήσας τὴν ξυλίνην λαβὴν τοῦ πτύου διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἔθικε τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τῆς πυριφλεγούσας σιδηρᾶς πλακῆς, ἢν πρῶτον ἐλεῖξε μετὰ προφανοῦς ἡδύτητος καὶ εἶτα ἔστη γυμνοῖς τοῖς ποσὶν ἐπ' αὐτῆς μέχρι οὗ, ἀποψυγεῖσα, ἀνεκτίσαστο τὸ σύνθετος μελανόν, αὐτῆς χρῶμα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο κατόρθωμα ἐπλήρωσε τὴν ἀμύσησιν βαρυθύμου ὁμοῦς κεκαυμένου κέρατος. Εἶδος ὀξύτατον, διαίρου δὲ τεμάχιον χάρτου ἅμα τῇ προσφάσει αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀκμὴν ἐνεχειρίσθη τῷ Ἀραβί, ὅς πάσῃ δυνάμει ἐβύθισε τοῦτο εἰς τὸν λάρυγγα, τὸ στήθος καὶ τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Κρατηθέντος δ' εἶτα τοῦ ξίφους τούτου ὀριζοντίως τρεῖς πόδας ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους, τοῦ κοπτεροῦ μέρους πρὸς τὰ ἄνω ὄντος ἐστραμμένου, ὑπὸ τινος τῶν ὑπηρετῶν, ὅς πρὸς προφύλαξιν τῆς ἑαυτοῦ χειρὸς περιετύλιξε ὑφάσματι τὴν ἀκμὴν, καθόσον ἐκ ταύτης ἐκράτει τὸ ξίφος, ἐνῶ συνάδελφος αὐτοῦ ἐκράτει τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους, ἐπιθέσας ὁ Ἀραβὶ τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν δύο τούτων καὶ ἀναπνέουσα γυμνόπους ἐπὶ τοῦ κοπτεροῦ τοῦ ξίφους ἔστη δευτερολεπτά τινα ἐπ' αὐτοῦ. Αὐτὸς οὗτος πρὸς τούτους ἔστρωξεν ἐχειρίδιον ἔσθην τοῦ ἰδίου στόματος διὰ τῆς παρεῖας εἰς βαθμὸν ὥστε ἢ

αὐτὴν ἐξείχε πλέον τοῦ ἐνὸς δακτύλου ἐκ τῆς παρεῖας ἐκείνης. Ἐπὶ τέλους, ἐξαγαγὼν ὄφιν ἐκ τινος κιβωτίου καὶ διερεθίσας αὐτὸν μέχρι ὀρθῶδους ὀργῆς, ὑπέστη ἐκουσίως δῆγματ' εἰς διάφορα μέλη τοῦ σώματος, ἐν τέλει καὶ αὐτὸς οὗτος· ἐδῆξε τὴν κεφαλὴν τοῦ διπλητηριώδους ἔρπετοῦ καὶ ὡς ἔγγιστα τὰ ἦμισι τοῦ σώματος αὐτοῦ κατεβρόχιζε. Κορέσας δ' οὕτω τὴν παράδοξον ὄρεξιν αὐτοῦ ἐπανέλαβε τὸν χορὸν διὰ τοῦ αὐτοῦ βιαίου ρυθμοῦ δι' οὗ καὶ ἀπεπεράτωσε τοῦτον· ἀλλ' ἢ κίνησις βαθμυδὸν ἀπέδη βραδυτέρα μέχρι οὗ ὁ χορευτὴς ἐκαθέσθη χωρὶς οἰανδῆποτε ἀλλοίωσιν νὰ προδίδη.

Ὅτι δὲ ταῦτα πράγματι συνέβησαν, τοῦτο μετὰ τοσαύτης θετικότητος ἐπικυροῦται ὅσον ἢ ἐπέλευσις οἰουδῆποτε συμβάντος δύναται ν' ἀποδειχθῆ ὑπὸ ἀνθρωπίνης πειραματικῆς μαρτυρίας. Ἡ φιλοσοφία τοῦ θέματος τούτου εἶναι ἀκριβῶς ὀγκώδης καὶ ταχέως προάγεται τὴν ἔκτασιν, ἀνταποκρινόμενα ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην πρὸς τὴν αὔξησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἐθνοψυχολογίας. Ἱεραπόστολοι, περιηγηταί, κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐφοχώτατοι τῶν ἀγγλων, γάλλων, γερμανῶν καὶ ἰταλῶν ἐπιστημόνων, οἵτινες ἐγένοντο μάρτυρες τῶν παραστάσεων τούτων ἐν Ἰνδίας καὶ ἄλλαις χώραις τῆς Ἀνατολῆς, ὅλοι συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὴν γνησιότητα τῶν φαινομένων, εἰ καὶ οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἠδυνήθη νὰ δώσῃ ἀποκρῶσαν τοῦτον ἐρμηνείαν. Ἐάν παραδεχθῶμεν ὡς ἔγκυρον τὸ argumentum ex consensu gentium, τότε ἢ μαρτυρία ἀποβαίνει καταπληκτικὴ καὶ ἢ ἀπόδειξις τελεία. Ἀναμφιδόλως ὡς ὁ Charcot, Lombroso, Mendel καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες ἀναφέρουσιν, ὁ ὑπνωτισμὸς δύναται νὰ παράσῃ μερικὴν λύσιν τοῦ φυσιολογικοῦ τούτου καὶ ψυχολογικοῦ γρίφου· πλὴν καὶ ὁ ὑπνωτισμὸς, καίπερ ὡς γεγονὸς ἀναγνωρίζομενος, οὐχ ἥττον ἀποτελεῖ εἰσὶν μυστήριον διαφέρων τοῦ θαύματος μόνον καθόσον ἀποδίδεται εἰς φυσικὰ ἀντὶ ὑπερφυσικῶν αἰτίων. Γνωστὸν ὅμως τυγχάνει ὅτι πρόσωπα, ὑπεῖκοντα εἰς ὑποβολὴν δι' ὑπνωτισμοῦ, δύναται νὰ φύγῃ καὶ τὰς μᾶλλον δυσάρεστους καὶ ἀπδεῖς οὐσίας, ὡσεὶ αἱ οὐσίαι ἐκεῖναι ἀπετέλουν τὰ σπανιότατα τῶν λεπτῶν καὶ ἠδέων ἐδεσμάτων· ἢ τοῦ ὑπνωτισθέντος κατάστασις πρὸς τούτους συνδέεται ὑπὸ τῆς «αναληψίας» ἢ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ πόνων, κησιμῶν καὶ ὡς ἀποτελεσματικῶν ἀνώδυνον εἰς ὁδοντοιατρικὰς καὶ χειρουργικὰς ἐγχειρήσεις. Οὐδόλως ὅμως δύναται ν' ἀναφέρωμεν αὐθεντικωτάτην περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα κατέστη ἀφλεκτον. Δι' ὑπνωτικῆς ὑποβολῆς δύναται τις νὰ πιστεῖται ὅτι εἶναι κῶν, λύκος ἢ ἄλλο τι ζῷον καὶ νὰ ενεργῇ ἀναλόγως. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ἔδωκε καθαρὸν δύναται νὰ παραγάγῃ ἀποτελέσματα μέθη, ἐνῶ τὰνάπαλιν τὸ οἰνόπνευμα παθεῖ τοῦ μεθύειν, καὶ ἀπλοῦν τεμάχιον χάρτου ἐπιθεωρημένον τῷ δερματι γεννᾷ φλύκταιναν, τοῦ ἰσχυροτάτου ἐρεθιστικοῦ μὴ κατορθοῦντος πολλακίς τοῦτο. Ἐνταῦθα ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν αἰνίγματα μέχρι τοῦδε διαφυγόντα πᾶσαν ἐρμηνείαν, ἢ μελέτη δὲ τῶν ὁποίων διανοίγει εὐρὴ καὶ γόνυμον στάδιον ἐρεύνης.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικῆ).

ΟΛΓΑ ΛΑΖΑΡΙΑΟΥ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΡΙΚΥΜΙΑ.*

Τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα συννητήθησαν πάλιν παρὰ τῆς κυρίας Α. . . . Προσεπέθησεν ὁ Λεάνδρος νὰ τὴν πλησιάσῃ, νὰ τῇ ὁμιλήσῃ· ἐκεῖνη ἠμύνητο· ἐσκεμμένως καὶ μεμελετημένως ἀπέφευγε πᾶσαν συνάντησιν κατὰ μόνον. Ἡ μανία τοῦ Λεάνδρου δὲν εἶχεν ὄριον, ἢ λύσσα τοῦ ἦτο ἐπιμοῦς νὰ ἐκράγῃ. Διὰ μιᾶς ἠλλάξε τακτικῆν. Πολλοὶ νέοι καὶ πολλαὶ δεσποινίδες ἐξέφρασαν τῇ κ. Α. . . . τὴν ἐπιθυμίαν των ἵνα καὶ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην χορεύσωσι· συνδιάλεξις καὶ μουσικὴ δὲν ἤρκεον αὐτοῖς· ἤθελον νὰ κινήσωσι καὶ τοὺς πόδας των, ὡς ἔλεγον, διὰ νὰ ζεσταθῶσιν ἀπὸ τὸ πολὺ ψύχος. — Οὕτως ὁ χορὸς ἐξ ἀπροόπου ἤρχισεν. Ὁ Λεάνδρος ἐνῶ κατ' ἄρχας εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ μὴ χορεύσῃ, ἀπὸ τῆς ἦτο ἀπηγορευμένον νὰ περιβῆλῃ τὴν ὄσφιν τῆς Ἰριδος, αἰφνης μετέβαλε γνώμην· ἀλλὰ μόνον μετὰ δύο νεανίδων, μόλις δεκαεξαετῶν ἀλληλοδιαδόχως ἐστροβίλιζε, τῆς θυγατρὸς τῆς κυρίας Α. . . . καὶ τῆς ἐξαδέλφης αὐτῆς Τ. . . . Κ' ἐχόρευεν ὀρηκτικῶς, ὡς ἐξω φρενῶν. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ κορασίδες τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, κατὰ σύμπτωσιν, καὶ οὐδ' αὐταὶ ἤξεύρουσαι διατί, μόνον μετὰ τοῦ Λεάνδρου εἶχον τὴν ἰδιοτροπίαν νὰ χωρεύωσι. Τοῦτο ἐκίνει καὶ τὸν γέλωτα τινῶν φίλων ἐκείνου. Τοὺς ἐκθύμους αὐτοῦ στροβιλισμοὺς τοῦ Λεάνδρου παρακολοῦθει ἡ Ἰρις, ποτὲ μὲν ὀρθία, ποτὲ δὲ καθημένη, κρατοῦσα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς πάντοτε τὰ δίοπτρα· εἰς τὰ χεῖλη τῆς ἐπλανᾶτο μείδιμα, οὐχ ἥττον ἢ ὠχρότος τοῦ προσώπου τῆς προέδιδε τὴν ἐσωτερικὴν ἀθροονίαν τῆς. Ἐπασχεν; ἐξήλευε; μετενοεῖ; τίς οἶδε! Μετὰ τινα βαλισμὸν ἢ δεσποινίδος Τ. . . . κουρασθεῖσα πρεκέλεσε τὸν Λεάνδρον νὰ καθίσωσιν. Ἐκεῖνος τὴν ὠδήγησε πρὸς ἔδραν τινα ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς Ἰριδος, ἐκάθισεν αὐτὴν καὶ λαβῶν ἑτέραν ἔδραν ἐκαθέσθη καὶ αὐτὸς ἀπέναντι καὶ πλησιέστατα τῆς κορασίδος, στρέψας βιαίως τὰ νῶτα πρὸς τὴν Ἰριδα. Ἐπεδίωκεν ἐκ παντός τρόπον ἀφορμὴν, ἐξήκει νὰ τὴν προσβῆλῃ. Ἐπικουρος ἦλθεν ὁ φίλος αὐτοῦ Θ. . . . ἔστις, ἄνευ ὑπεροβολῆς καὶ ἀστεϊζόμενος, ἐπλησίασεν ἐκεῖ, καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Λεάνδρον, εἶπεν ἀνακαγχάζων· «ἀλλ' ἀπόψε, Λεάνδρε, μόνον μετὰ τὰς δύο αὐτάς μικρὰς δεσποινίδας χορεύεις;»

— ὦ, ναί! ἀπήνησεν ἐκεῖνος, τονίζων τὰς λέξεις, οὕτως ὥστε νὰ ἀκούῃ ἢ παρακαθημένη Ἰρις εὐρίσκω μεγάλην εὐχαρίστησιν· εἶναι τόσον ἀθῶα τὰ πλάσματα αὐτά, τόσον εἶναι ἡ καρδιά των ἀδιάφορος, ὥστε, μὴ τὴν ἀλήθειαν, τέρπεται τις εἰς τὴν μετ' ἐκείνων συνναστροφῆν. Αὐταὶ δὲν ἔχουσι τὴν κακίαν καὶ τὴν διαφθορὰν τῶν μᾶλλον ἡλικιωμένων ἀνθρώπων, ὧν ἔχω ἀρκετὴν πείραν.»

Ἐστρέψαν ἀμέσως ἀλλαχοῦ τὸ πρόσωπον ἡ Ἰρις,

* Ἰδε ἀριθ. 35, σελ. 721—725.

ἀκούσασα τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἀλλὰ ματαίως ἐκοπίασε νὰ δείξῃ ἀπίθειαν. Οἱ δηκτικοὶ ἐκεῖνοι λόγοι τὴν ἐδηλητηρίασαν βαθύτατα εἰς τὴν καρδίαν, καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπεθύμει ὁ Λεάνδρος, ὅστις κατὰ τὴν στιγμήν αὐτὴν ἐλησμένον ἐν τῇ λύσῃ του τὴν πρὸς γυναῖκα ἀπειλομένην ἀβρότητα.

Ἀπόφασιν εἶχεν ὁ Λεάνδρος νὰ μὴ ταπεινωθῆ πλέον ἐνώπιόν τῆς. Τῇ εἶχε χάριση τὸν ἔρωτά του, τὴν ἀγάπην, τὴν ἀφοσίωσιν του, ἤλην τὴν ψυχὴν του εἰς ὅλον τὸν βίον του. Ἐκεῖνη ἐδεικνύετο ἀγνώμων, ἄπιστος καὶ τὸν ἀπέβαλλεν. ὦ! δὲν ἤθελε πλέον νὰ τὴν συλλογισθῇ· σχεδὸν ἐντρέπετο διὰ τὸν ἔρωτά του. Δὲν εἶχεν ἐκπέση καὶ τόσον πολὺ ἠθικῶς, ὥστε νὰ ἀπαιτήσῃ ἀγάπην· ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν του πολὺ ἀνώτερον καὶ εἶχε φρόνημα πολὺ ὑψηλότερον. Τετέλεσται! οὐδὲν κοινὸν πλέον μεταξύ αὐτοῦ καὶ ἐκείνης. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, καὶ μετὰ τὰς ιδέας αὐτὰς θωρακισθεῖς, μετὰ τινὰς ἡμέρας μετέβη παρὰ τῆς κυρίας Δ. . . . ὅπου ἦτο βέβαιον ὅτι θὰ τὴν συνήντα.

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Δ. . . . εἶχον ἀναγγεῖλη τοῖς φίλοις ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπον αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην προσερχομένους ἐν μεταμφιέσει. Ἦτο ἡ πρώτη ἐβδομάς τῶν ἀποκρῶν, αἱ ἡμέραι τῶν μασκαράδων. Ὁ Λεάνδρος συνενωθεῖς μετ' ἄλλων φίλων κυριῶν καὶ κυριῶν ἀπετέλεσε μετ' αὐτῶν χαριστήριον συντροφίαν μετημφιεσμένων, ἥτις παρελθούσα πρῶτον φιλικῶς τινὰς οἰκίας κατέληξε περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς παρὰ τῆς κ. Δ. . . . Ἐφόρει ὁ Λεάνδρος πλουσιωτάτην μεσαιωνικὴν στολήν, ἐπ' αὐτῆς δὲ ἐν εἴδει ἐπενδύτου μετάξινον κυανοῦν δόμινον. Ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Α. . . . ὁ Λεάνδρος καὶ οἱ φίλοι του, ἦδη εἶχον προσέλθῃ καὶ ἄλλοι μετημφιεσμένοι, οἵτινες ἐχαριεντίζοντο μετὰ τῶν παρούσων κυριῶν καὶ κυριῶν, ἀποτελοῦντες διαβολικὸν θόρυβον. Προῦχώρησε καὶ αὐτὸς ἀποτεινὼν χαιρετισμούς καὶ χαριεντιζόμενος πρὸς τινὰς κυρίας. Ἐκεῖ πλησίον ἴστατο καὶ ἡ Ἰρις. Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἦτο ὠχρὰ· ἢ ὠχρότης δὲ τοῦ προσώπου συννηωμένη μετὰ τοῦ ξανθοῦ χρώματος τῆς κόμης τῆς καὶ τοῦ γλαυκοῦ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς τὴν καθίστων εἶπερ ποτε ὠραίαν. Ὁ Λεάνδρος μετὰ μικρὰν ὑπόκλησιν ἠθέλησε νὰ ἀντιπαρέλθῃ· ἐκεῖνη τὸν ἐνόησεν ὑπὸ τὸν προσωπίδα ἀμέσως. — «ὦ! τί ὠραῖον προσωπίδι· ἔχει ὁ μασκὴ αὐτὸς», εἶπε, ἀποτεινόμενη πρὸς τὴν παρακαθημένην δεσποινίδα Π. . . . συγχρόνως καὶ πρὸς τὸν Λεάνδρον. Ὅπως ἢ χιῶν δὲν δύναται ν' ἀντισταθῇ εἰς τὰς θερμὰς ἠλιακὰς ἀκτίνας, ἀλλ' εὐθὺς προσβαλλομένη ὑπ' αὐτῶν ἀναλύει, οὕτω καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Λεάνδρου διὰ μιᾶς ἀνέλυσαν· δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν γοητείαν τῆς φωνῆς τῆς, εἰς τὴν γλυκύτητα τῶν κολακευτικῶν λόγων τῆς. — «Καὶ πῶς γνωρίζετε κυρία τὸ πρόσωπόν μου;» ἠρώτησεν ἐκεῖνος παραλλάσσων τὴν φωνήν του. — «Ἀλλὰ τὸ γνωρίζω πολὺ καλά. Κύτταξε τί ζωηρὰ μμάτια! Μὴ προσποιεῖσθε, κύριε Λεάνδρε

Π. σὰς ἐγνωρίσαμεν ἐκβλάτε τὴν προσωπίδα! — « Ἄφου εἶναι ἔτσι, ἰδοὺ καὶ ἐγὼ » εἶπεν ὁ Λέανδρος ἀποκαλύψας δικιμῆς τὸ πρόσωπόν του· εἶναι περιττόν πλέον νὰ κρύπτωμαι ». Ἐτείνεν αὐτῷ καὶ ταῖς παρισταμέναις φίλαις κυραῖς τὴν χεῖρα, ἣν ἡ Ἴρις ζωηρῶς ἐσφιγξέ. Μετέβη εἰς τὸ κομωτήριο, ἀπέβαλε τὴν προσωπίδα καὶ τὸ δόμιον, ἀνενέωσε τὴν τοαλέτταν του καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου ἦδη ἐγένοντο καὶ αἱ προετοιμασίαι διὰ τὸν πρῶτον τετράχρον.

Ἡ Ἴρις ἵστατο παρὰ τὴν οἰκοδέσποιναν κυρίαν Δ. καὶ τὴν δεσποινίδα Π. . . , συνδιαλεγομένη πρὸς τὴν τελευταίαν.

» Χορεύομεν, δεσποινίς, μαζὴ τὴν quadrille; εἶπεν ὁ Λέανδρος προσκλινόμενος ἐνώπιον τῆς Π. . . ».

— Λυπούμαι πολύ, ἀλλ' ἤδη ὑπεσχέθην εἰς τὸν κύριον Κ. . . , ἀπήντησεν ἐκείνη μειδιῶσα.

Ὁ Λέανδρος εὐρέθη εἰς δυσχερεστάτην θέσιν· νὰ προτείνῃ τὸν χορὸν εἰς τὴν Ἴριδα! Ἄλλ' ἂν ἤρνεϊτο; Νὰ περῆλθῃ χωρὶς νὰ κάμῃ αὐτῇ τὴν πρότασιν; Ἄλλὰ τοῦτο καὶ ἔλλειψις ἀβρότητας θὰ ἦτο πρὸς τὴν ἐκεῖ ἐπίσης παρισταμένην κυρίαν Δ. . . καὶ ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ. Περὶ τοῖς οἰκοδεσποίνης δὲν τὸν ἐμελλε, διότι ἐκ τῶν προτέρων ἦτο γνωστὸν ὅτι δὲν ἐχόρευε, καὶ θὰ ἦτο περιττὴ τοιαύτη πρότασις. Ἐστρεψε τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Ἴριδα καὶ προσεῖδεν αὐτήν, ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ ἀναγνώσῃ ἐντὸς τῶν κορῶν τῶν πανούργων ἐκείνων ὀφθαλμῶν τὰ διανοήματα καὶ τὰ αἰσθημὰ αὐτῆς. Ἐνόμισεν ὅτι ἡ Ἴρις τὸν ἐνεθάρρυνε καὶ ὅτι τὰ χεῖλη τῆς σχεδὸν ἔλεγον. « Ἐλθὲ τέλος πάντων· δικτὶ διστάζεις; » καὶ δὲν ἠπατήθη.

« Εἰσθε engagée, κυρία Ἴρις; » εἶπεν αὐτῇ μετὰ δισταγμοῦ.

— Ὁχι, κύριε Λέανδρε, ἀπήντησε σταθερῶς ἐκείνη, εὐχαρίστως χορεύω.

Δὲν περιέμενε ἐκεῖνος ἄλλον λόγον· προσέφερον αὐτῇ τὸν βραχιόνά του, ὑπ' ὃν ἠσθάνθη ἀέσως περιβαλλόμενον καὶ σφιγγόμενον τὸν ἰδικόν της.

Ὁ τετράχρονος ἤρχισεν ἡ παγετώδης χεῖρ τοῦ Λέανδρου ἀπεδείκνυε τὴν ταραχὴν του· ἀλλ' ἐκείνη ἐφάνετο ἐξέκλος καὶ κτευχαρισταμένη. Ὅσκις ἐλχόμενον τὰς χεῖρας ἀλλήλων τὰς ἐσφιγγον νευρωθῶς καὶ σιωπῶντες, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἐκατέρου προσηλαύντο εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἄλλου, ἐνῶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐπλασιάζον ὅσον ἦτο δυνατὸν περισσύτερον πρὸς ἄλληλα. Κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ τετραχόρου figuraton ἐτόλμησεν ἐκεῖνος νὰ ψιθυρίσῃ αὐτῇ. « Πάσχω, Ἴρις· νὰ ἤξευρες πόσον εἶμαι δυστυχῆς! ». « Ἀλλὰ μήπως ἐγὼ πάσχω ὀλιγώτερον σοῦ; » ἀπήντησεν ἐκείνη χαμηλοφώνως. Καὶ ἐξηκολούθουν τὸν χορὸν. Ἐὰν δέ τις πλησίον των ἵστάμενος ἠθέλη ἐντείνῃ τὸ οὖς, ἠθέλη ἀκούσῃ τὸν ἐξῆς διάλογον μεταξὺ αὐτῶν, κατὰ μικρὰς καὶ συγκεκριμέναις προτάσεις, ἃς ἐψιθύριζον ἐν ταῖς εὐκαιρίαις τῶν στροφῶν. — « Πολὺ σκληρὰ εἶσαι Ἴρις! τί γίνονται λοιπὸν τὰ φιλήματα σου καὶ οἱ ὄρκοι σου ἐκείνης τῆς Κυρια-

κῆς! » — « Ὁ Στέφανος ἐνόησεν ἤδη καὶ γνωρίζει ὅλα. Ἐσχον πολλὰς σκηνὰς μὲ τοὺς ἰδικούς μου· πολὺ ὑπέφερα, πολὺ ἐκλαυσα. Μοὶ ἀπηγόρευσε πᾶσαν μετὰ σοῦ συγκοινωνίαν καὶ μὲ ἠπειλήσεν ὅτι θὰ . . . ». « Διὰ τί λοιπὸν μοὶ ἔδωκας μέχρι τοῦδε ἐλπίδας; Ἐπὶ τῶν καιόντων χειλέων μου φλέγει ἀκόμη τὸ τελευταῖόν σου φίλημα, Ἴρις, τὸ δὲ στήθος μου εἶναι ἀκόμη θερμὸν ἐκ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀναπαυθέντος μετώπου σου. Δὲν ἀκούεις τὴν καρδίαν μου πῶς πάλλει; Οἱ τῆς ἰδικῆς σου παλμοὶ ἐπαύσαν λοιπὸν ἐντελῶς; » Ἀλλὰ σὲ ἀγαπῶ, Λέανδρε, φοβερὰ σοὶ τὸ ὀρκίζομαι εἰς ὅ,τι ἔχω ἱερόν. Τί νὰ κάμω ὁμῶς; ἔννοεῖς τὴν θέσιν μου; ». Ἡ Ἴρις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ταῦτα λέγουσα ἦτο ἐστραμμένη πρὸς τὸν Λέανδρον καὶ ἀπροκαλύπτως πρὸς αὐτὸν ὠμίλει. Οὗτος παρετήρησεν ὅτι ὁ διάλογος των εἶχεν ἐφελευσὴ τὴν προσοχὴν τοῦ μακρῶν ἀλλ' ἀπέναντι ἵσταμένου Στεφάνου. « Πρόσεξε, τῇ ἐτραχύλισεν ὁ σύζυγός σου μᾶς βλέπει καὶ σὲ πκρατηρεὶ ὀμιλοῦσαν ». — « Δὲν μὲ μέλει, εἶπεν ἐκείνη ἀδημονοῦσα· τὸ ἤξεύρω ὅτι τόσο καὶ τόσο ἀπόψε, ἀφ' οὗ φύγωμεν, θὰ με ὑβρίσῃ, διότι ἐχόρευσα μαζὴ σου· ἃς ὀμιλήσωμεν τοῦλάχιστον ἐλευθέρως, ἃς ἀπολαύσω, ἐνόσφ εἶμαι πλησίον σου, τῆς ἀγάπης σου ». Ὁ Λέανδρος ἔμεινε ἐκπληκτός· οἱ λόγοι τῆς Ἴριδος, θὰ μὲ ὑβρίσῃ, ἐπροξένησαν αὐτῷ ἀγανάκτησιν κατὰ τοῦ Στεφάνου καὶ οἶκτον πρὸς τὴν Ἴριδα. Ὡ! ἔπασχε λοιπὸν ἐκείνη καὶ ὑβρίζετο χάριν αὐτοῦ. « Ἀλλὰ σὲ κακομεταχειρίζεται λοιπὸν; » ἠρώτησεν ἐκεῖνος. « Ὡ, ναί· καὶ εἶναι πολὺ βάναστος εἰς τὰς ὑβρεῖς του καὶ τὸν θυμόν του· δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ ὑποφέρω τὴν ζωὴν αὐτὴν, τὴν τυραννίαν του! ».

Ὁ τετράχρονος ἐτελείωσεν. Ὁ Λέανδρος κατὰ τὸ σύνθημα ὠδήγησε τὴν Ἴριδα εἰς τὸ κυλικεῖον, ἐξ οὗ κατέπιεν ἀπνευστὶ ποτήριον λεμονάδας. Ἠσθάνετο πῦρ ἐν ἑαυτῇ καὶ ἐπόθει ἀνάψυξιν. Ὁ νεαρός καὶ πάντοτε εὐθυμὸς Π. . . προσῆλθε μετ' ὀλίγας στιγμὰς κἀθιδρως. « Ἄ! δὲν ἠμπορῶ ἄλλο νὰ ὑποφέρω, ἔλεγε· κάμνει πολλὴν ζέστην ἐδῶ μέσα ». « Δὲν εἶναι τόσο δά! » τῷ παρετήρησεν ὁ Λέανδρος· ἀλλὰ χορεύεις πολὺ ζωηρὰ καὶ κουράζεσαι καὶ ἰδρώεις. Ἄλλως, προσέθηκε, τὰ καλὰ μὲ κόπον ἀποκτώνται, καὶ πρὸ τοῦ κόπου δὲν πρέπει ν' ἀποδειλιῆς. Κοπιᾶζεις π. χ. ν' ἀναβῆς ὑψηλὸν τι ὄρος, διέρχεσαι μεταξύ πετρῶν καὶ ἀκανθῶν προχωρῶν καὶ πάντοτε ἀναβαίνων διατὶ ὑποβάλλεσαι εἰς τὰς ἐνοχλήσεις αὐτὰς; διότι γνωρίζεις, ὅτι ὅταν φθάσῃς εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους θὰ ἀπολαύσῃς ἠδονῆς ἀνεκφράστου ἐκ τῆς θαυμασίας ἐκείθεν ἀπόψεως. Εἰς πᾶσάν σου πρᾶξιν δὲν πρέπει ν' ἀποδειλιῆς, εἰς τὴν ἄνοδον τοῦ ὄρους νὰ μὴ σταματήσῃς εἰς τὸ μέσον· ἐμπρός, πάντοτε ἐμπρός! « Δὲν ἔχει οὕτω, κυρία Ἴρις; » εἶπε πρὸς ἐκείνην στραφεῖς. — « Ναί, ἀπήντησεν ἐκείνη ἐννοήσασα τὴν σημασίαν τῶν λόγων του· ἀλλ' ἐὰν τις εὐοισκόμενος εἰς τὸ μέσον τῆς ἀνόδου, παρατηρήσῃ ἐνώπιον παρουσιαζόμενον κρημνόν; τότε τί νὰ κάμῃ; νὰ προχωρήσῃ;

ἀλλὰ θὰ συντριφθῇ· χωρεῖ πρὸς βέβχιον θάνατον· φρονιμώτερον λοιπὸν νὰ στραφῇ ὀπίσω. »

— Ὁχι, ὄχι, ἀνέκραξεν ἐκεῖνος· τοῦτο εἶναι δειλία· ὀφείλει νὰ προχωρήσῃ, καὶ ἡ γενναϊότης αὐτοῦ θὰ κατορθώσῃ νὰ ὑπερβῇ τὸν κρημνὸν καὶ νὰ ἐξέλθῃ νικητής. Ἐγνωρίζεν ἄλλως τε ἐκ τῶν προτέρων τοὺς κινδύνους καὶ ἐὰν δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐκτεθῇ εἰς αὐτούς, δὲν ὄφειλεν οὐδὲ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἄνοδον. Ἀγαπητὴ Ἰωάννη, προσέθηκεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Π. . . νομίζω ὅτι παραδέχεσαι τὴν γνώμην μου.

— Πληρέστατα, εἶπεν ἐκεῖνος· κυρία Ἴρις εἰσθε δειλὴ καὶ ἔχετε ἄδικον· ἀλλ' ἤρχισε τὸ βάλς· δὲν πηγαίνομεν νὰ χορεύσωμεν, κυρία;

Ἐκείνη ἐκούσα ἄκουσα ἀπεχωρίσθη τοῦ Λέανδρου καὶ ἔλαβε τὸν βραχιόνα τοῦ Π. . . ὅστις τὴν ὠδήγησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ.

Ὁ Λέανδρος δὲν εἶχεν ὄρεξιν νὰ χορεύσῃ· παρετήρησεν ἐν τινὶ γωνίᾳ μίαν καθέδραν, καὶ ἔξω φρενῶν σχεδὸν ἐρρίφθη ἐπ' αὐτῆς· ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ παρεδόθη εἰς ρεμβώδεις σκέψεις.

Ψυλαίαν ὥραν διήλθεν ἐκεῖ οὕτω· ἂν τις τὸν ἠρώτῃ τί συνέβη, ἢ τί εἶδεν ἐν τῇ αἴθουσῃ κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα, θὰ ἠγνῶει ν' ἀπαντήσῃ. Τί ἐσκέπτετο; Τίποτε καὶ τὸ πᾶν.

Ἀΐφνης ἀνεσκήρτησεν ἀκούσας τὴν ἀργυρόσηρον φωνὴν ἐκείνης ἀνακαγγαζούσης, ἐνῶ διήρχετο πλησίον του συνομιλοῦσα μετὰ τῆς νεαρῆς ἀγγλίδος Π. . . . Συνέβη τοῦτο τυχαίως, ἢ τὸ ἔκαμεν ἐπιτηδες, ὅπως ἐξαγάγῃ τὸν Λέανδρον ἐκ τῆς ρεμβώδους καὶ ὑπνωτικῆς καταστάσεως, ἐν ἣ διατέλει; Ἴσως τὸ δεύτερον. Ἐκεῖνος ἀνηγέρθη καὶ ἀκούσας κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἀνακρουόμενον ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου τὸν θυμῶσιον τοῦ Στράους βαλλισμὸν « Δούναδην » στερεῶ τῷ ποδὶ προσῆλθε πρὸς αὐτήν. Ἐκείνη ἐννοήσασα τὸν σκοπὸν τῆς προσελύσεώς του, ἐζήτησε συγγνώμην παρὰ τῆς δεσποινίδος Π. . . διότι τὴν ἐγκατέλιπε καὶ ἐρρίφθη, οὕτως εἶπεν, εἰς τὴν περίπτυσιν τοῦ βραχιόνος του.

Τὸν Λέανδρον κατέλαβεν ἠδυπάθειά τις, ταραχὴ, ἀπηλλαγμένη ὁμῶς τῶρα πάσης τρικυμιώδους ὀρμῆς, καὶ ἐχόρευεν, ἐχόρευεν ἀκούραστος, περισφιγγὼν τὴν ὄσφιν τῆς Ἴριδος. Ἐπ' αὐτῶν στροβλιζομένων ἐπετερύγιζεν ἀόρατος ὁ ἔρωσ, ὁ συνδέσας ἀρρήκτως τὰς δύο ἐκείνας καρδίας. Ἡ ψυχὴ τοῦ Λέανδρου κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρεδίδοτο ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν ἠδονὴν τοῦ αἰσθηματός του. Ἦτο θεῖα ἀπόλαυσις δι' αὐτὸν νὰ εὐρίσκηται πλησίον τῆς Ἴριδος· νὰ περιβάλλῃ διὰ τοῦ βραχιόνος του τὸ λεπτοφυῆς σῶμά της, νὰ ἀναπαύῃ τὰ εὐχαριστημένα βλέμματά του ἐπὶ τοῦ προσώπου της καὶ τῶν ὠραίων πρὸ πάντων ὀφθαλμῶν της, νὰ ἀναπνέῃ τὸ ἐξ αὐτῆς ἐκπεμπόμενον ἀρωμα. Ἐπῆρχε τρυφερώτερον τούτου εἰδύλλιον; Ὡ! ἐὰν ἠδύνατο ἐκείνη νὰ ἐννοήσῃ πόσον τὴν ἠγάπα ὁ Λέανδρος, βεβαίως οὐδέποτε, ἀντὶ οἰασθήποτε θυσίας, δὲν ἠθέλη τὸν ἐγκαταλίπει, δὲν ἠθέλη ἀγαπήσῃ οὐδέποτε οὐδένα ἄλλον ἐν τῷ κόσμῳ.

Τί κρίμα ὅτι τὸ εἰδύλλιον ἐκεῖνο ἐπέπρωτο νὰ μὴ διαρκέσῃ πολὺ, τί κρίμα ὅτι δὲν ἐδύνατο ἀφρόντιστοι καὶ ἀτάραχοι νὰ ἀπολαύσωσι τὰς εὐδαιμονίας των μακρῶν τοῦ θορύβου καὶ τῆς πιέσεως τῆς κοινωνίας, μακρῶν τῶν περιέργων ὀφθαλμῶν. Φεῦ! τὸ εἰδύλλιον ἐκεῖνο τῆς ἀγάπης των μετ' ὀλίγον διεκόπητο· ὁ ἔρωσ, ὅστις εἶχε ριζώσει, εἰς τὰ στήθη αὐτῶν τρικυμιώδως συνετρίβετο.

Μετὰ τὸν βαλλισμὸν ἡ ἔξοχος κυμβαλίστρια κυρία Ρ. . . ἤρχισε νὰ ἀνακρούῃ ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου σονάταν τινὰ τοῦ Σούβεργ. Ὁ Λέανδρος ἰδὼν τὴν Ἴριδα παρακαθημένην ἐκεῖ, ἐπλησίασε πρὸς αὐτὴν μὲ βήμα ἀσταθές καὶ βραδύ καὶ δι' ἐκστατικῶν βλέμματος ἐζήτησε νὰ μαλαξῇ αὐτήν. Ἐκείνη, μαντεύσασα τὸν πόθον, ὑπῆρξεν ἀμελήκτος. « Οὐδέποτε ἐψιθύρισε αὐτῷ. Σοὶ εἶπον ὅτι εἶναι ἀδύνατον ».

Οὐδέποτε λοιπὸν τῷ εἶπεν, ἐνῶ πλησίον αὐτῶν ἀντῆχεν ἡ κλαυθμηρὰ τοῦ Σούβεργ μουσική· οὐδέποτε, ἐνῶ ἀπὸ τῶν μεγάλων ὀφθαλμῶν της ἀπήστραπτεν ἐρωτικῶς τὸ μελαγχολικὸν αὐτῶν κυανοῦν χρῶμα· οὐδέποτε ἔλεγεν ὠρὰ καὶ μετὰ γλυκύτητος, χωρὶς νὰ ἐννοῇ τὴν ἄβυσσον, ἣν διήνοιγεν ὁ λόγος τῆς ἐνώπιον τοῦ Λέανδρου.

Ἡ παρὰ τῇ κυρίᾳ Δ. . . χοροσπερὶς παρετάθη μέχρι τῆς δευτέρας ὥρας τῆς πρωίας. Πολλοὶ μετημφισμένοι εἶχον ἤδη ἀπέλθῃ. Ἡ Ἴρις πρὶν ἢ ἀποχωρήσῃ ἐφρόντισε νὰ πλησιάσῃ τὸν Λέανδρον, ν' ἀποχαιρετίσῃ αὐτὸν σφιγγάσα τὴν δεξιάν του. Ὅταν εἶπεν αὐτῷ χαῖρε, ἡ πικραία τῆς καρδίας της ἐζωγραφεῖτο ἐπὶ τῶν χειλέων της, τὰ ὅποια σχεδὸν ἔλεγον ὅτι ὁ ἀποχαιρετισμὸς ἐκεῖνος ἦτο ὁ τελευταῖος.

Κ. Σ. Π.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν¹

Α'.

Ὁ διάσημος ψυχίατρος καὶ ἀνθρωπολόγος καθηγητῆς Καϊσαρ Λομβρόζο, λέγει:

« Ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ φιλήματος ἰδέα εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου ἀνόητος. Καὶ ἡ εἰσαγωγή ἀντισοπιτικῶν μέτρων κατὰ τοῦ φιλήματος θὰ ἦτο ταύτων πρὸς τὴν ἀπολίμανσιν τῶν ὀπλων π. χ. δι' ὧν ἐπιδιώκεται ὁ τραυματισμὸς τοῦ ἐχθροῦ. Ἄν ὑπάρχῃ ἀνθρωπίνῃ ἐκφρασίς τῆς ἀγάπης, τοῦ πάθους,

1) Κύριός τις, ὀνόματι Ὁθων Ἀΐζενσιτς, θέλων νὰ ἐπιρρώσῃ τὴν ἰδίαν περὶ τοῦ φιλήματος γνώμην, ν' ἀναίρεσῃ δὲ τὴν πρῶτονος ὑπὸ ἀμερικάνου ἰατροῦ διατυπωθεῖσαν αἰτήσιν καταργήσεως τοῦ ἀσπασμοῦ καὶ ν' ἀποδείξῃ τὸ τε ἀσύνητον καὶ ἀνεφάρμοστον τῆς αἰτήσεως ταύτης, ἐνόμισε καλὸν ν' ἀποταθῇ εἰς ἐξέγους ἐπιστήμονας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπὶ τοῦ νεωτάτου fin de siècle τούτου ζητήματος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἀπηλύθη εἰς τρεῖς Ἰταλοῦς, δημοσιεύσαντας ἄρτι σπουδαῖα ἔργα, ἀποτελοῦντας προῖον πολυετῶν μελετῶν, περὶ τῆς

ἡ ἐκφρασις ἐκείνη εἶναι τὸ φίλημα, ὅπερ ἀποτελεῖ ἄμα καὶ ἐκπολιτισμένον εἶδος τῆς ἐκφράσεως ἐκείνης. Ὡς ἄρτι μοι ἐδόθη εὐκαιρία νὰ καταδείξω ἐν τῷ «Βιενναίῳ ἰατρικῷ ἑβδομαδιαίῳ περιοδικῷ», θεωρῶ τὸ φίλημα ὡς ἐντελῶς μεταβλητὸν εἶδος ἐκφράσεως τῆς ἀγάπης, εἶδος καθαρῶς ἀνθρώπινον, οὐτινος δὲ στεροῦνται πολλοὶ ἀγριοὶ λαοί.

» Εὐνόητον ἐστὶν ἴδῃ ὅτι οὔτε νὰ καταστειλώμεν, οὔτε νὰ χαλιναγωγῆσωμεν δυνάμεθα διὰ κανόνων τὰς ἐκδηλώσεις τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ἢ ἀπλῆ δὲ ἰδέα παραπλησίας διατάξεως ἀποδεικνύει τὴν χονδροειδῆ μυωπίαν σοφῶν τινῶν καὶ τῆς ἐν τοῖς νεωτάτοις χρόνοις ἐκδηλωθείσης τάσεως αὐτῶν τοῦ ν' ἀναμιχθῶσιν ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι τῆς νεωτέρας βακτηριολογικῆς ὑγιεινῆς.

» Ὁμολογουμένως εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας τὸ ὅτι ἠδυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν παρ' ἑκατομμυρίῳ ἀνθρώπων εἰκοσὶν ἕως τριάκοντα προσβολὰς νοσημάτων διὰ λήψεως εὐρέων προφυλακτικῶν μέτρων ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς πράξεως ταύτης, ἥτις πράγματι εἶναι λίαν κατάλληλος εἰς τὸ νὰ μεταδίδῃ παντοειδῆ κολητικὰ νοσήματα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀτόμου εἰς τὸ ἕτερον· διότι ἐν τῷ στόματι ἡμῶν κατέχομεν ὀλόκληρον συστοιχίαν μικροβίων, ἅτινα, καίπερ οὐδετέρας φύσεως τὸ πλεῖστον δύνανται ἐν τισὶ περιστάσει νὰ γεννήσωσιν ἢ καὶ μεταδώσωσιν νοσήματα. Ἀλλὰ μίπως πᾶσαι ἡμῶν αἱ ἐνέργειαι δὲν ἐκτιθέασιν ἡμᾶς εἰς τὸν κίνδυνον μασμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν κατὰ ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων διαρκῶς περικυκλοῦντων ἡμᾶς μικροβίων, εἴτε ὅταν εἰς κοινωτοῦς περιπατῶμεν ὁδοὺς καὶ εἰς ἐπιβλαβεῖς ἀνέμους ἐκτιθέμεθα, εἴτε ὅταν ἐν ναοῖς, ἐν τοῖς θεάτροις, ἐν τοῖς καφενείοις καθήμεθα, ὅπου ἑκατοντάδες προσώπων διὰ τῆς ἀναπνοῆς, διὰ τῶν ἐνδυμάτων τὰ χεῖριστα μικρόβια ἀμοιβαίως ἀνταλλάσσοσιν — ἵνα ἀφῶμεν κατὰ μέρος τὸν κίνδυνον, εἰς ὃν ἐκτιθέμεθα κατὰ τὴν πόσιν γάλακτος ἢ καὶ ὕδατος; Βεβαίως ἠδυνάμεθα ν' ἀπολυμάνωμεν τὸ γάλα ὁμολογουμένως ὅμως δυσχερῶς κατορθοῦται τὸ νὰ πίνῃ τις βεβρασμένον μόνον ὕδωρ, ὁσάκις ὑπὸ τῆς διψῆς διαφλέγεται.

» Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἠδυνάμεθα πλεῖστα ὅσα νοσήματα νὰ διαφύγωμεν, ἀλλὰ τότε δὲν θὰ ἀποτελεῖτο ὁ ἡμέτερος βίος ἐκ διαρκοῦς ἀθροίσματος πόνων καὶ βασάνων; Εἶναι δὲ ἐν γένει δυνατὴ ἢ ἐκτέλεσις πάντων τούτων τῶν προφυλακτικῶν μέτρων; Οὐδὲν ἐπὶ τέλος ἄλλο θὰ ὑπελείπετο ἢ νὰ περικλεισθῶμεν δι' ὑαλίνου κώδωνος καὶ τοῦτον δὲ καθ' ἡμέραν διὰ θερμοῦ ὕδατος καὶ ἀνθρακικοῦ ὀξέος ν' ἀπολυμαίνωμεν!

» Εὐτυχῶς ἡ σοφὴ μήτηρ φύσις οὕτω πως ἡμᾶς ἐδημιούργησεν ὥστε δυνάμεθα νὰ ἐξουδετερώμεν κατ'

γυναίκες, ἵνα πληροφορηθῇ τὴν ἀναντιρρήτως ἀρμόδιαν ἐν τούτῳ γνώμην καὶ τὸ φρόνημα αὐτῶν καὶ ν' ἀναγκάσῃ οὕτως αὐτοὺς ἐπιστημονικῶν νὰ παράσχωσιν ἄριστον εἰς τὸ φίλημα. Τὰς ἀπαντήσεις λοιπὸν τῶν τριῶν τούτων ἐξόγων ἰταλῶν ἐπιστημόνων, διατετυπωμέναις ἐν εἰδίᾳ ἐπιστολῶν, ἐδημοσίευσεν ἡ ἐν λόγῳ κύριος ἐν γερμανικῇ μεταφράσει· τὴν ἀναδημοσίευσιν αὐτῶν ἐν τῇ «ἑβδομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει τοῦ Νεολόγου» ἐπιχειροῦντες, ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς πρώτης, τῆς τοῦ καθηγητοῦ Δομ-βρόζου.

νὰ καθιστῶμεν ἀκίνδυνα τὰ περιβάλλοντα ἡμᾶς μικρόβια. Τὸ ἡμέτερον σῶμα περιλαμβάνει διαρκῆ καὶ ἀφθόνοους συστοιχίας ὄργάνων ἐναντίον τῶν μικροβίων. Δι' αὐτῶν ἐν συνήθεισι περιστάσει προστατεύομεθα ἀπὸ τῶν τρομερῶν ἐχθρῶν, οἵτινες διαρκῶς καταστρέφονται καὶ ἀβλαβεῖς ἀποβαίνουσιν, ἐξαιρέσει βεβαίως ἐν περιπτώσει καθ' ἣς ἐπέρχονται ἐν καταπληκτικῷ σῶρῳ καὶ ἰδιάζον περικλειοῦσι δηλητήριον.

Αἱ ἐν τῷ ἡμέτερῳ σῶματι περιλαμβανόμεναι ἐξουδετερωτικαὶ οὐσίαι τοσοῦτῳ ἐνεργητικώτεραι ἀποβαίνουσιν, ὅσῳ ἰσχυρότερος τυγχάνει ὁ ἡμέτερος ὄργανισμός. Ἐπειδὴ λοιπὸν σχεδὸν ἀδύνατος ἀποβαίνει ὁ εὐτυχῆς βίος, ὅταν διαρκῶς ἐπιθυμῶμεν δι' ἀπολυμάνσεων κλπ. ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν μικροβίων νὰ προστατεύωμεν, τὰ κράτιστα προφυλακτικὰ μέτρα κατ' αὐτῶν συνίστανται ἐν τῇ προσπαθείᾳ ἐνὸς ἐκάστου τοῦ νὰ ἐπιρρωνῆ καὶ κραταίῃ ἑαυτὸν διὰ γυμναστικῶν ἀσκήσεων, διὰ ψυχρολουσιῶν καὶ δι' ἀποφυγῆς παντοειδῶν ἀκολασιῶν, ἰδία δὲ ὑπερβολικῆς διανοητικῆς ἐργασίας, εἰς τρόπον ὥστε ἐξωπλισμένους ἡμᾶς νὰ εὐρίσκωσι τὰ μικρόβια καὶ οὐδεμίαν νὰ δύνανται παρ' ἡμῶν νὰ προκαλῶσι βλάβην.

Ἐν τῇ ἰδιαζούσῃ περιπτώσει τοῦ φιλήματος τὰ βλαβερά μικρόβια ἐξουδετεροῦνται ἐν τῷ ἡμέτερῳ στόματι καὶ διὰ τῶν ἀπειρῶν τῶν ἀνεπιτηδείων μάλιστα πολλακίς ἀποβαίνουσιν ἄφρονα (τούτῳτι διὰ τῶν ἀμυγδαλοειδῶν ἀδένων), ὑμένων, οἵτινες φαίνονται προωρισμένοι εἰς ἐξυπνέτησιν τοῦ φιλήματος.

» Ἄς ἀφήσωμεν λοιπὸν τοὺς ἄγαν προσεκτικῶς σοφοὺς ἀπαυθῶς νὰ ἀδολεσχωσῶσι καὶ ἐν πλήρει πεποιθῆσιν περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς παρακολούσεως ἐνίων κινδύνων ἐν χαρῇ καὶ εἰρήνῃ παραδοθῶμεν εἰς τὴν γλυκεῖαν τοῦ φιλήματος εὐχαρίστησιν. . . ἥτις θὰ ἐξευδενίζετο ἂν δι' ὑγειονομικῶν μέτρων περιορίζετο, ἅτινα θ' ἀφήρουν ἀπ' αὐτῆς τὴν γοητεῖαν τῆς ἐλευθερίας ἐξασκήσεως αὐτῆς καὶ ὀλόκληρον τὸ θεῖον αὐτῆς θέλητρον.

Ἐν Τουρίνῳ τῇ 19 ἀπριλίου 1893

Ὅλος ἡμέτερος

Κ. ΛΟΜΠΡΟΖΟΣ.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ) Γ. Κ. Α.

ΖΩΙΑ ΜΚΡΑ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ.

Ἐπιζωοτία.

Κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1788 ὅποτε ἠύλογοι ὁ Πελαγονικός Νεκτάριος ἔλαθεν χώραν τὸ ἀκολουθοῦν γεγονός. Ἱερεὺς τις λευκοθριξ ἔζη ἐν φῶβῳ θεοῦ εἰς τὴν καλλιτέρην κόμην καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν αἱ κομπούλαις ἐφιλοξένουν τὴν ἀριστοκρατίαν. Καλὸν νὰ ἀνασκάπτῃ τις τὴν μνήμην τῶν σεβασμίων γερόντων. Ἀληθές εἶναι ὅτι φαίνονται ὡς φάσματα διὰ τοὺς μὴ γι-

*) Ἰδὲ ἀριθ. 38, σελ. 749—751.

νόσκοντας αὐτοὺς πλὴν ἀλλ' ὅμως κέκτηνται γοητεῖαν ὡς ἡ δρόσος τῆς ἱστορίας. Παρ' αὐτῇ ἤκουσα τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο, ὅπερ καὶ μεταδίδω πιστῶς. Ἀποκαλυφθεῖτε, ὁμιλεῖ ὁ γέρον. «Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν νὰ στολιζοῦν τὰς γυναικίους των μὲ χρυσὰ φορέματα καὶ φλωρία. Πολλάκις ὁ ἱερεὺς τοὺς εἶπε νὰ ἦναι λιτοί· οὐδεὶς τὸν ἤκουε, πολὺ δὲ περισσότερο αἱ γυναίκες. Ἀπελπισθεὶς κατελάμβανε τὴν θέσιν τοῦ νόθητος τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκεῖ κατέγραφε τὰ ὀνόματα τῶν ζώτων καὶ κεκοιμημένων. Ὑπομονητικῶς εἰς τὰς ἀπεραντολογίας τῶν γυναικῶν ἔτριψε τὸν χρόνον κάλαμον ἐπὶ τοῦ χάρτου μελῶν κατ' ἰδίαν τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυὶδ «Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐκεῖ πλοῖα κτλ». Ὅλοι τὸν ἐσέβοντο. Μετὰ τὸ πέρας τῆς καταγραφῆς τῶν ὀνομάτων ἤθροιζε τὸν χάρτην καὶ ἐπλήρου τὸ πιστόλιόν του τὸ ὅποιον πάντοτε ἐκράτει ὀπισθεν, ἐντὸς τῆς ζώνης. Κατόπιν διηυθύνετο ὀλίγον μακρὰν τοῦ ναοῦ καὶ ἐκείθεν ἐκπυροσκόρτει τὸ ὄπλον του, κρῆζων μεγαλοφώνως. «Λάβε Θεέ μου, ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα του. Μπούμ. Ἀμήν». Ἡ πράξις αὕτη τοῦ ἱερέως βεβαίως δὲν ἦτο ἐπαινετὴ. Διέβλεπεν ὅμως ὡς διορατικὸς τὴν εὐρωτιώσαν ἔξιν τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐζήτουν ἐν τῇ καταγραφῇ τῶν ὀνομάτων τὴν ἐξιλέωσιν τῶν ἀνομιμάτων των καὶ οὐχὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν οἶκτον πρὸς τὰ ζῶα. Ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος, ὃν θὰ ἐξαγάγωμεν προσεχῶς ἐκ τοῦ τάφου φωτεινῶν, κληροδοτεῖ ἀρκετὰς σημειώσεις εἰς τὰς λευκὰς σελίδας τοῦ εὐχολογίου του. «Ἡ συμφορὰ σωφρονίζει τὸν ἄνθρωπον καὶ κακὸς χριστιανὸς σημαίνει κατάρχη. Ὁ ἱερεὺς εἶναι ὡς τὰ πτηνὰ τὰ ὅποια κελδοῦν. Ὁ πρῶτος διδάσκει τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸ ἄπειρον μεγαλεῖον τοῦ παντοδυνάμου». Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἥτις ἀπέχετο τῆς ἀσεβείας. Ἐν τῇ συνέσει του ὅμως συνρηθάνθη ἡ μεγάλη ἐκείνη ψυχὴ τὴν μέλλουσαν ἐξαχρῆσαι, ἥτις δὲν παύει νὰ προσθέτῃ κηλίδας εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Ἐπισυνάπτω πρὸς τὸ παρὸν δύο πρόσφατα παραδείγματα. Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἱερεὺς ἀθωνὸς ἐκ Κολλ. . . σπεύδει πρὸς καταδίωξιν πτωγῆς γυναικὸς, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ μεταβῆ εἰς τὸν σύζυγόν της μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν. Διπλῶς ἄνω τῶν 10 λιρῶν πρὸς σύλληψιν αὐτῆς καὶ ἀπολαμβάνει γροῖσια 300 τὰ ὅποια ὤφειλε πρὸς αὐτόν. Τὴν συνέλαβεν. Εἶδον τὸ ἄγριον πρόσωπον τοῦ ἱερέως καὶ ὁ γινώσκων τὰ ἦθη τῶν ἀθωνῶν περὶ ἐκδικήσεως, φαντάζεται τὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Ἀλλο σοβαρώτερον. Ἐσγάτως ἐδόθησαν εἰς πλούσιον ἱερωμένον πρόσωπον δύο λίραι ὀθωμανικαὶ ὅπως προσένεγκη αὐτῆς εἰς τὸ ἐλληνικὸν νοσοκομεῖον τῆς κοινότητος Βιτωλίων πρὸς χεῖσιν τοῦ ἀτυχοῦς ἱερέως ἐκ Κολλ. τοῦ κληροδοτήσαντος ζώντος ἔτι εἰς τὴν γῆν τὸν ἕνα πόδα του. Ὁ ἱερεὺς μετέβη εἰς τὴν πατρίδα του, ἀλλ' ἡ ἐλεημοσύνη ἐκρατήθη. Καὶ ὁ ἀπλοὺς λαός, ὃν οἱ διαπτροφόροι θεωροῦσιν ἡλίθιον, οἰκτεῖρει τὴν κακοδαίμονίαν τῶν φιλαργύρων, τοὺς περιφρονεῖ, σφίγγει ἀπὸ κάποτε

τὴν πυγμὴν του καὶ στρέφει τὰ βλέμματά του πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ κατὰ δίκνοισιν λέγει πολλά, ἐννοεῖται, δὲ οὐχὶ εὐλογίας. Δυσχερῆς εἶναι τὸ ἔργον τοῦ χρονογράφου, ἀλλ' ἔτι δυσχερέστερον ἔστιν κρῦπτηται ἢ ἀληθεῖα. Οἱ ξένοι καγγάζοντες ἀθροίζουσι τὰ σφάλματά μας ὅπως ἡμέραν τινα παραδώσωσιν εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἐλεύθεροι εἶναι νὰ πράξωσι τοῦτο ὅποταν θέλωσιν. Ἀμελικτώτερον ὅμως καὶ ἄνευ τινὸς οἴκτου θὰ τὸ πράξωσιν οἱ ἀπόστολοι τῆς ἐλληνικῆς δημοσιογραφίας, ἵνα μὴ ἐκληφθῶσιν ὅτι ἀποφεύγουσι τὰ ἐλαττώματα παραμορφοῦντες τὰ προτερήματα. Ἡ δημοσιογραφία κατέστη σχολεῖον ἀναγκαῖον διὰ τοὺς ποθοῦντας τὴν ἐξάπλωσιν τῆς φιλανθρωπίας καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Συνεχίζοντες τὴν περὶ τῶν κτηνῶν μέρμιναν τῶν εὐρωπαϊῶν, προβαίνομεν εἰς ἀφήγησιν δύο συνοπτικῶν διηγημάτων δι' ὧν οἱ χωρικοὶ τῆς Αὐστρίας καὶ Ρωσίας εἰς τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος διδάσκουσι τὰ τέκνα των. Οἱ κάτοικοι τοῦ Πρασιὸβ—Cronstat—τῆς Οὐγγαρίας τμήμα Sibin ἀφηγοῦνται ὡς ἐκ τοῦ ξήματος ἐμφαίνεται ὅτι τὸ πτηνὸν Mirla ἄλλοτε ὁμιλεῖ καὶ παρηγόρει αὐτοὺς εἰς τὸ θάσος. Τὸ πτηνὸν καὶ νῦν ὑφίσταται καὶ θρηνοθεῖ, εἶναι δὲ κατὰ τὸ σχῆμα ὀλίγον μικρότερον τοῦ κόρακος καὶ παρακολουθεῖ τοὺς ὑλοτόμους οὗς ἀγαπᾷ καὶ θεᾶται ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν δένδρων καὶ τέρει αὐτοὺς μὲ τὴν πένθιμον φωνὴν του. Ὁ χωρικός ἐν τῇ ἀφελείᾳ του φρονεῖ ὅτι ἡ Μίρλα ἀντιλαλεῖ τοὺς πόνους του. Ἐκτὸς τούτου οἱ χωρικοὶ ἐκ παραδόσεως τηροῦσιν εὐλαβῶς τὸ ξήμα τῆς Μίρλας, τὸ ὅποιον μελπομένην ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπαράσσει τὴν καρδίαν τοῦ ἀκροατοῦ. Τὸ ἱστορικὸν κατὰ περιλήψιν.

Μήτηρ ἔχουσα μονογενῆ υἱὸν ἐκλήρωθη νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν βασιλέα τῆς Αὐστρίας. Ἐπειδὴ ὁ νέος ἐλυπεῖτο διὰ τὴν μνηστὴν του, πρὶν ἀναχωρήσῃ ἡ μήτηρ ἔσπευσεν αὐτοῦς. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ νέου ἡ κακὴ μήτηρ, φρονοῦσα ὅτι ἡ νύμφη τῇ ἀφῆρεσεν ὅλην τὴν ἀγάπην τοῦ υἱοῦ της, τὴν ἔκλεισεν εἰς τὸ σκοτεινὸν ὑπόγειον τῆς οἰκίας της. Γνωστὸν δὲ τυγχάνει ὅτι ἡ ἱστορία τῶν πενηθερῶν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην δὲν εἶναι εὐάρεστον. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι ἐν τῷ ὑπογείῳ ἡ ἀτυχῆς νύμφη ἔτρωγε ξύλον καὶ ὄλον τὸ ἄγος τῆς ζηλοτυπίας τῆς πενηθερᾶς. Ὁ νέος ἐπιστρέφει ἐκ τοῦ στρατοῦ καὶ ὡς εἴθισται εἰς τοὺς στρατηλάτας τῆς εἰρήνης δροσίζεται εἰς τὸ παρακείμενον μικρὸν πανδοχεῖον, ὅπου καὶ μανθάνει τὰ τῆς πατρίδος του νέα. Λαμβάνει λοιπὸν γνῶσιν ὅτι πρὸ πολλοῦ ὁ νουτάρης τοῦ δημαρχεῖου ἀφηγήθη καὶ ὁ εὐλαβῆς ἱερεὺς ἐβεβαίωσε ὅτι ἡ σύζυγός του ἀμέσως ἐγκατέλειπε τὸν οἶκον του ἀκολουθήσας τὸν ἱεραστὴν της. Μετ' ὀλίγον ἡ μήτηρ ἐνεργαλίστη τὸν υἱὸν της χαίρουσα διότι ἐγίνωσκε περὶ τῆς δραπετεύσεως τῆς συζύγου του.

Πάντοτε ἐν τοῖς χωρίοις ἡ κοινὴ γνώμη ῥυθμίζεται ἀπὸ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ δημαρχοῦ ἀδιάφορον ἂν τοῦτο εἶναι ὀρθόν, τὸ εἶπον οἱ ἄρχοντες οἱ χθές φωμοζῆται καὶ νῦν πλούσιοι καὶ πρέπει νὰ πιστευθῇ ὁ λόγος των. Καὶ τοιουτοτρόπως γεννῶνται καὶ θνήσκουν τόσα πλάσματα τοῦ Θεοῦ χωρὶς νὰ ληφθῶσι ὑπ' ὄψιν τὰ

παράπονα ενίων χωρικών. οτινες δια να πιστευθώσιν ανάγκη πάσα να μη φέρουν πέδιλα αλλά συστάσεις.

Τήν επισύσαν ο νέος μελαγχολών και άνευ τινών παρατηρήσεων προς την μητέρα του διευθύνεται εις το δάσος όπως εν άνέσει θρηνηση. 'Αλλ' ιδού ο άντιλήπτωρ των δυστυχών χωρικών — ή Μίρλα — έπεφνή και τον παραγορεί. 'Ο Γιόχαν — 'Ιωάννης — όμως δεν δίδει προσοχήν και έξακολουθεί το θρηνώδες ζσμα του. «'Εχασα την πλάην μου άλλ' έχω την μνήμην». Και εις άπάντησιν ή Μίρλα διά της φωνής της έλαλεί την προσοχήν του νέου: «Γιόχαν παιδί μου το καύχημα του χωργιστή ή φλόξ της άγάπης και ο καθρέπτης της Φλωρίδας, μη θρηνης. ζή ή Φλωρίδα πιστή εις τον έρωτά σου. εις το ύπόγειον ή μητέρα σου την έκλεισε και σε άναμένει να την σώσης». 'Ο Γιόχαν σπεύδει και άνευρίσκει αυτήν εις σκελετώδη κατάστασιν. Τήν έρωτά όποιαν τιμωρίαν προτείνει διά την μητέρα του. 'Η σύζυγός του άπαντά «εις πην άμάρτημα έλεος». 'Ο Γιόχαν ούδένα άκούει και καλεί την μητέρα του προς παραδειγματισμόν. Και οι χωρικοί, τέκνα των παραδόσεων, φρονούν ότι, όταν θέλη, όμιλεί και σήμερα ή Μίρλα διά να εύεργετήση εκείνους, οι όποιοι πράγματι αγαπούν. Και οι όδοιπορούντες τας χώρας της Αύστρίας θυμιάζουν την ήμερότητα των ζώων, την οικειότητα του χωρικού, όστις κινεί την μάστιγα σπκνίως προς έκρηξιμόν ή προς τιμωρίαν του.

A. TSIMIS.

('Ακολουθεί)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ. — Τό περί των σεισμών της Ζακύνθου άρθρον του κ. W. Forster. — 'Ανακινώσεις G. Pouchet και Ch. Rabot περί πολιτών πάγων. — 'Η εις τας πολιτικάς θαλάσσις έκδησι τοι Peary — ΧΡΟΝΙΚΑ. — 'Η δοκιμασία τοι θανάτου. — Πτερολογικόν δελτίον τοι μηνός Ιουνίου (ν. ήμ.).

Εν τή Mediterranean Naturalist τοι άπριλίου έκδημοσιεύθη άρθρον τοι εν Ζακύνθω διευθυντοι τοι Eastern Telegraph κ. W. G. Forster, εν φ αναγράφονται τά περί των δονήσεων, αιτινες επήνεγκον κατά Ιανουάριον τοσαύτας εις την άτυχή νήσον καταστροφάς, όπερ θεωρούμεν αναγκαίον να φιλοξενηώμεν εις ταις ήμετέραις στήλαις, επιφυλασσόμενοι πάντοτε να επανέλθωμεν εις το ζήτημα τοιτο μετά την βεβαίως γεννησομένην λεπτομερή μελέτην των συνθηκών υπό τας όποιαις οι σεισμοι οτοι έλαβον χώραν.

Κατά τον γραφοντα εκ παραδόσεως φέρεται ως σχεδόν βεβαίον ότι ή Ζακύνθος υπόκειται άμεταβλήτως εις σεισμόν κατά το μάλλον ή ήττον σοβαρόν κατά πών τριακοστόν έτος, τοι κύκλου δε τοιτου των σεισμικών διαταράξεων όντος άλλως κοινού εις άπάσας τας έκτεθειμένας εις την μάστιγα ταύτην χώρας της μεσημβρινοανατολικής Ευρώπης και της Έλλάς-δονος 'Ασίας, έπεται ότι ύψίσταται έντελώς καθεστώς

νόμος διέπων τά φαινόμενα ταύτα. Ούτως, εν παραδείγματι, έν παρελθόν άρκετά μακρός χρόνος άνευ έλαφρών δονήσεων, αιτινες κατά μέσον όρον παράγονται έβδομαδιαίως εις τας μήψαιστειακάς χώρας, τας δε περιόδους ταύτας της σχετικής γαλήνης διαδεχθή περίοδος σταθερών δονήσεων, εινε σχεδόν βεβαίον ότι καταστρεπτικός παραχθήσεται κύπος. Τοιτο άποτελεί σημεϊον όπουδαιότατον, όπερ ούδύως δέον να μη ληφθή ύπ' όψει εν τή μελέτη της αρχής των δονήσεων τοιτων.

'Ο τελευταίος σοβαρός σεισμός, ο προ της συγχρόνου σειρ άς ιαταστίχες την γέραν, έγινε τοι 14]26 όκτωβρίου 1873, καιτοι δε ήτο ούτος κατά πολυ ήττον φοβερός τοι τελευταίου, ούδέν ήττον έλαβε γενεσιν εις απόστασιν ένός μόνοι χιλιομέτρου από τοι κέντρου τοι συγχρόνου κύπου, ως τοιτο απέδειξαν αι κατά την εποχήν εκείνην γενόμεναι μελέται.

'Ο σεισμός ούτος έσχεν άκριβώς τά αυτά τοι τελευταίου χαρακτηριστικά, τά αυτά πρόδρομα φαινόμενα, τας αυτάς συνακολούθους περιστάσεις. 'Αλλως τε δε, ει και από τοι 1873 κύποι σημαντικοι και έτεροι έλαφρότεροι έλαβον χώραν, ούδεις τοιτων έσχε ποτέ τοσούτω τολικόν χαρακτήρα, όσο οι τελευταίοι. Κατά τον μέγαν σεισμόν της 15]27 αγγούστου 1886, εξ ου καταστράφησαν τά μεσημβριονατολικώς της Ζακύνθου κείμενα Φιλιατρά, ή νήσος έμεινεν εύτυχώς έκτός των άμέσων κυμάτων των σεισμικών δυνάμεων, άτινα προσέβαινον άκτινηδόν από τοι κέντρου τοι κύπου, κειμένου εις πλάτος 37° 25' και εις ανατολικόν μήκος 21° 11' (από τοι μεσημβρινοι τοι Γρηνουησίου). 'Ο σεισμός ούτος έγινε το παραίτιος σημαντικών ζημιών, ή δε δύναμις αυτοι υπήρξε τοσαύτη ώστε, παρά την απόστασιν, μέγιστον να προξενήση εν Μελίτη τρύμον.

'Από τοι 1886 μέχρι τοι έαρος τοι 1890, έγινον τοι μέν πολυάριθμοι μικροί κύποι, άλλα κατόπιν και μέχρι τοι αγγούστου τοι 1892 έλαφραί τινες μόνοι έκδημοσιεύθησαν δονήσεις. Τήν 4]16 αγγούστου, παρήχθησαν αήνης περί τοις δώδεκα μικροί κύποι, έντελώς τολικοί, διευθυνόμενοι άπ' ανατολών προς δυσμάς, μετά τριήμερον δε απόλα τον ήσυχίαν, ήρξαντο και πάλιν, και, καιπερ άπλοϊ όντες παλμοί, είχαν λίαν ένδεδειγμένον χαρακτήρα.

Τό μεσονύκτιον της 15]27 αγγούστου, ισχυρός παρήχθη κύπος, από δε της στιγμής ταύτης μέχρι των ισχυροτέρων έτι δονήσεων της 22]3 και 24]5 δεπτεμβρίου, τό έδαφος άδιαλείπτως έσαλεύετο. Είτα δε, μετά γαλήνην ήμερών τινών, οι κλονισμοι επανελήθησαν και έξηκολούθησαν μέχρι των αρχών τοι Ιανουαρίου. Τέλος, μετά δεκαπενθήμερον νέαν περίοδον έντελώς ήσυχίας, την 18]30 Ιανουαρίου, την 9 ώραν της πρωίας, λίαν διακεκριμένος ήκούσθη μυκηθμός, όν διεδέξατο δόνσεις βραχεία, ξηρά, ως άν ει έπιπτε μαζί τες, μετά ταύτην δε επανήλθεν ή προτέρα γαλήνη. Έσημείωσα μετά τον κλονισμόν σειρών μικρών κυμάτων της θαλάσσης, ήτις ήτο γαλήνιαία προ και μετά τό φαινόμενον. 'Η νύξ διαήθεν εν ήσυχία, άλλα την 5 ώρ. 31' τοπικου χρόνου, σύμπασα ή νήσος ήρξατο σαλευομένη άπ' ανατολών προς δυσμάς κατά τρόπον φοβερόν, διά κινήσεως κα-

θαρώς κυματοειδούς, περατομένης διά κινήσεως, ήν άδυνατώ να περιγράψω άλλως ή προσομοιάζων αυτήν προς την ισχυράς τινός δυνάμεως σύστρεφούσης τά έγκατα της γής. 'Η δόνσις αυτη διήρκεσεν επί 12", τό δε κέντρον αυτης έκείτο αναψιδύλως εν τή θαλάσση, πλησιέστατα προς την πόλιν και προς ανατολάς αυτης.

'Η καταστρεπτική δύναμις είχε τάσιν αποκλίσεως άπ' ανατολών προς τό βορειοδυτικόν της νήσου, ής τό μήκος άνέρχεται εις 43 χμ., τό δε μέσον πλάτος εις 13. Δι' όλης της ήμέρας, οι κύποι ήσαν συχνοί προκαλούντες τρύμον, έμετρήθησαν δε τολλαί έκατοντάδες τοιτων μέχρι νυκτός, διά τοιτο δε πάντες διενυκτέρευσαν εν τοις άγροϊς.

Τήν 20]1 φεβρουαρίου, την 1 ώρ. 56' της πρωίας, έτερος φοβερός κύπος, έγινε το, ήττον μέν τοι πρώτου ισχυρός, άλλ' έχον ένέργειαν διευθυνομένην προς τό μεσημβρινοδυτικόν και μεζονα καταστρεπτικήν δύναμιν. 'Ο κύπος ούτος διήρκεσεν 20 δευτερόλεπτα, ήκολούθησαν δε αυτον πολλοι άλλοι. Μετά 23 ώρας, τρίτη ισχυρά παρήχθη δόνσις, και καθ' άπασαν την έβδομάδα, οι κλονισμοι διεδέξαντο άλλήλους ούτω περιοδικώς, μετ' έντάσεως φθίνουσής. 'Από της πρώτης δονήσεως μέχρι της σήμερον, αι αισθηται γενόμεναι δονήσεις άνέρχονται τοιλάχιστον εις χιλιάς.

Φυσικώς αι άμεσοι και έμμεσοι ζημια ήσαν λίαν σημαντικαι ένεκα της έκτάσεως της ζώνης της καταστροφής, επίσης δε και ένεκα της διασποράς των χωριών και της εν γενει κακής κατασκευής των οικιών και της κακής αυτών καταστάσεως, ήτις εινε συνέπεια της μεγάλης της νήσου πτωχείας. Προς άνέγερσιν των έρειπωθεισών οικοδομών θα άπηρτούντο τοιλάχιστον 12 έκατομμύρια φράγκων, επειδή δε τό ποσόν τοιτο ούδέποτε πραγματοποιηθήσεται, τό πλείστον των κατοίκων αναγκασθήσεται να έκπατρισθή.

Και αυτη μέν εινε ή αξιόλογος περι τοι δονήσεων της Ζακύνθου έκθεσις τοι κ. Forster, ού τινος ή γνώμη εκ τε της θέσεως αυτοι ως και εκ των περι τοι γεωλογικου τοιτου φαινομένου ειδικών αυτοι γγώσεων κείται, ως γνωστόν, έκτός πάσης άμφισβήτησεως. Περι γεωλογίας δε όντος τοι λόγου, αναγκαίον θεωρούμεν ν' αναγράψωμεν τας εις την 'Ακαδημίαν των επιστημών των Παρισίων κατά την συνεδρίαν της 21]3 Ιουλίου γενομένας ανακοινώσεις υπό των κ. Georges Pouchet και Daubrée, αντιπροσωπεύοντες τον κ. Ch. Rabot, ανακοινώσεις στενως συνδεομένας προς τό περι τολικών χωρών ήμετερον θέμα.

Αι πρώται τοιτων αναφέρονται εις τινας παρατηρήσεις σχετικας προς την μισοήν τοι πάγου εν τή νήσφ Jan Mayen και εν τή εν Σπιτζβέργη όρω της 'Αναστησεως (baie de la Recherche). Έν Jan Mayen, ο πάγος, πάχους 0.15 μ. περίπου, παρουσίαζεν ειδικήν σύστασιν, καθ' όσον άποτελείτο εξ άκανονιστων καθέτων πρισμάτων, πάχους 10 χιλιοστομέτρων περίπου, κεχωρισμένων δε άπ' άλλήλων διά διαστημάτων 1 χιλιοστομέτρου πλάτους περίπου και συννημένων μόνοι κατά τό άνώτερον προς τον άέρα

άκρον αυτών δι' όμοιομόρφον στρώματος σκιερου πάγου 0.01 μέχρι 0.02 μ. πάχους.

Έν Σπιτζβέργη δε, τό γιγαντιαίον μέτωπον δύο προς την θαλάσσαν ρεόντων παγώνων, παρουσίαζε τρεις άποχωρήσεις, αιτινες καιπερ εν γενει έπικείμεναι άλλήλων και διαδεχόμεναι άλλήλας βαθμιαίως — ήτοι σκοτειναι κατά την βάση, κυναί υποπράσινοι κατά τό μέσον, λευκαι δε και εκ πεπληγίας χιόνος άποτελούμεναι κατά τό άνώτερον στρώμα — διεστέλλοντο άλλήλων και άνίδως εν τή παγώνι διενέμοντο. Οι δε εκ τοι παγώνος τοιτου προερχόμενοι πλωτοι πάγοι παρουσίαζον επίσης τας τρεις ταύτας διακεκριμένας όψεις, εις ταύτα δε προστίθεται ότι τά ύδατα τοι όρου της Recherche έχουσι βαθύ πράσινον χρώμα.

Τό δε υπό τοι κ. Daubrée ανακοινωθέν εκ μερους τοι κ. Ch. Rabot ύπόμνημα αναφέρεται εις τοις παγώνας της Σπιτζβέργης, ούς έμελέτησεν ο έξερευνητής ούτος από τοι 1882 μέχρι τοι 1891. Έκ τοι ύπομνήματος τοιτου συνάγεται ότι, παρά την μέχρι τοιυδε κρατούσαν γνώμην ότι όλόκληρος ή τολική αυτη νήσος καλύπτεται υπό συνεχοις στρώματος πάγου, άπαντών εν' αυτης τρεις μόνοι μεγάλοι άπομεμονωμένοι όγκοι πάγου. Μεταξύ της ομάδος ταύτης των παγώνων υπάρχει εύρεία χώρα, εν ή άπαντάντι μόνοι μικρά τεμάχια τολικών πάγων, ούτω δε άποτελείται ειδός τι όσσεως κεκαλυμμένης υπό βλαστήσεως σχετικώς πλουσίας, κατοικουμένης δε υπό πολυαριθμών άγγελών ταράνδων. Έκ τοι γεγονότος τοιτου συνάγεται τό συμπέρασμα ότι εκ χωρών, πλησιέστατα άλλήλων κειμένων, δυνατόν τινες μέν να εύρίσκονται εις παγετώδη περίοδον, ενφ εν άλλαις ή λειτουργία της ζωής τελείται μετά της μεγίστης υπό τοι κλίματος επιτρεπομένης έντάσεως. 'Αλλως τε δε οι παγώνες της Σπιτζβέργης ύψίστανται, ως και οι των 'Αλπεων, κατά μήκος σημαντικας αξιωματώσεις. Ούτως από τοι 1838 μέχρι τοι 1891, εις των παγώνων τοι όρου της Recherche υπεχώρησε σημαντικώς, ενφ τοιναντίον άλλοι πρόσλασαν κατά διάστημα ούχι εύκαταφρόντων, τή δε 1860, οι παγώνες της Σπιτζβέργης φαινονται διεκθόντες περίοδον αυξήσεως, ήτις συμπληρει μετά της των παγώνων των 'Αλπεων περι την αυτην εποχήν.

Περι τολικών δε χωρών και των εις ταύτας έκδρομών και έξερευνησεων όντος τοι λόγου, αναγκαίον να σημειωθή ότι πλύν τοι κ. Nansen, αναχωρήσαντος προ μηνός και πλέον εκ Χριστιανίας προς έξερευνησιν των περι τον βορειον πόλον χωρών, άγγέλλεται ή προς τό αυτό σημεϊον προδεχής αναχώρησις τοι άμερικανου θαλασσοπόρου κ. Peary, όστις γνωστότατος έγινε το εκ τινος εις της άρκτικής τολικής χώρας έκδρομής, καθ' ήν έθεωρήθη ως άπολεσθείς, ίδια δε προς άνεύρεσιν αυτοι άπητήθη άποστολή.

'Η διάρκεια της προκειμένης έκδρομής, ήτις εσται ή δευτέρα τοι θαλασσοπόρου τοιτου και γενήσεται διά τοι άτμοπλοίου Falcon, προόπολογίζεται εις δύο τοιλάχιστον έτη. Τό προσωπικόν δε αυτης άποτελέσουσι, πλύν τοι άρχηγου και τοι δόκτορος Cook, όστις ήτο ιατρός και της πρώτης, δέκα περίπου πρόσωπα, διηρημένα εις δύο τμήματα. 'Ο δε σκοπός

της έκδρομης ταύτης είνε μάλλον ή κατά τό δυνα-
τόν έντελής έξερευνησίς της έκτάσεως και της φύσεως
του βορείου άρχιπελάγους του ύψισταμένου άρκτι-
κός της στερεάς γης, χρησιμοποιηθήσονται δέ προς
διάβασιν των έλκλήθρων οι μεταξύ των νήσων βρα-
χίονες της πεληγίας θαλάσσης.

Ο όρμος, όν θα ακολουθήσῃ ή έκδρομή αυτή,
έσται αυτός ό της του 1891, ήτοι ή θάλασσα του
Baffin, ό πορθμός του Smith και ό όρμος του Mac-
Cormick, όπου ιδρυθήσεται, εις πλάτος 77° 44', τό
στρατηγειόν, ούχι μακράν της θέσεως του της πρώ-
της έκδρομής. Εκεί κατασκευασθήσονται καλύβαι
μετ' άποθηκών των προμηθειών· εκεί δέ προτίθεται
ό Peary να διέλθῃ τό μεγαλύτερον μέρος του χειμώ-
νος του 1893—94. Εις τό σημείον τουτο άπαντῶσι
πολυάριθμοι άγέλαι ιθαγενών άγρίων βοών (bœufs
musqués), ένεκα τουτου δέ ελπίζουσιν ότι κατά τήν
αυτόθι διαμονήν των έξερευνητών μικρά έσται ή
των έξ' Αμερικῆς προμηθειών κατανάλωσις.

ΧΡΟΝΙΚΑ.—Ο άγγλος ιατρός κ. Edwin Haward λαβών
άφορμήν να γνωμοδοτήσῃ μετὰ του κ. Richardson, εάν ή
ζωή ανθρώπου τινός εξέλιπεν ή ού, μετεχειρίσθη δέκα διαφόρους
δοκιμασίας, ών αι μὲν οκτώ έδεικνυσαν τήν θάνατον έπελθόντα,
αι δέ άλλαι δύο, τούναντίον έδεικνυσαν ότι δέν ήτο έντελής έσθε-
σμένη ή ζωή.

Αι δέκα βεβαιωτικά του θανάτου δοκιμασίαι ήσαν αι εξής:

- α) Έντελής άπουσία παντός ήγγου και πάσης κινήσεως της καρδίας·
- β) Έντελής έλλειψις παντός ήγγου ή κινήσεως άναπνευστικής·
- γ) Θερμοκρασία του σώματος ή αυτή πρὸς τήν του περιβάλλοντος άέρος·
- δ) Στιλπνή βελόνη, έμβυθισθεΐσα έν τῷ διασχιδῆ του βραχίονος και άφεθεΐσα έν αὐτῷ επί τινα χρόνον, οὐδέν κατά τήν έξοδον έδεικνυσεν ήγγου οξειδώσεως·

ε) Διαλείποντες ήλεκτρικοί κλονισμοί, διαβιβασθέντες διά δια-
φόρων μυῶν και ομάδων μυῶν, οὐδέν προδύλαξαν σύμπτωμικ
έρεθισμῶν·

ς) Η εις τὰς φλέβας του βραχίονος έφαρμοσθεΐσα δοκιμασία
διά του σφιγκτήρος (ligature) δέν επέφερε τήν των φλεβῶν
πλήρωσιν·

ζ) Η ύποδόριος ένεσις της άμμωνίας παρήγαγε τήν σκοτει-
νήν φαίαν κηλῶδα, τήν σημαίνουσαν τήν άλλοίωσιν (διάλυσιν)
του αίματος·

η) Βεβαίωσις της χαρακτηριστικῆς του πτώματος άκαμψίας.
Αι δέ δύο άπορατικά δοκιμασίαι ήσαν αι έπόμεναι:

Τῷ άνοιγμα φλεβῶν τινος πρὸς βεβαίωσιν της πήξεως του αί-
ματος έδειξε τουτο βευστόν. Η δοκιμασία αυτή δέν κρίνεται
λίαν σημαντική, διότι κατά τινος έκτάτους περιστάσεις τό
αίμα παραμένει βευστόν και μετὰ τήν θάνατον. Αλλά δοκιμα-
σίαι τις, ήτις ύπὸ πολλῶν θεωρεΐται εξόχως σημαντική, απέδει-
χθη έλαττωματική. Κατά ταύτην κρατῶνται πρὸ έντόνου φω-
τός οι δάκτυλοι του ύποτιθεμένου νεκροῦ και παρατηρεΐται τό
μεταξύ δύο έν επαφῇ δακτύλων στενὸν διάστημα. Έν τῷ ύπὸ
δοκιμασίαν πρόσωπον είνε ζῶν, παρατηρεΐται γραμμὴ άλου-
ροβαφῆς (scarlate), ή δέ άπουσία του χρώματος τουτου είνε
ένδειξις θανάτου. Αλλά, κατά τήν περί ής λόγος περίστασιν,
ή άλουροβαφῆς γραμμὴ ήτο έντελής ύρατή, καιτοι ό θάνατος
ήτο έκτός πάσης άμφιβολίας διά της ένάρξεως της άποσυνθέσεως
του πτώματος. Έν έτέρῃ δέ τινι περιστάσει, ή αυτή δοκιμασία
εσήμαινεν ως νεκρὰν γυνάικα, ήτις οὐδῶλος ήτο ταιαύτη.

Συμμερίζοντες, δημοσιεύομεν τό μετεωρολογικὸν δελτίον της Εὐ-
ρώπης και της βορειοδυτικῆς Αφρικῆς, επί τῆ βασις πάντοτε
του Δελτίου του κεντρικοῦ μετεωρολογικοῦ γραφείου της Γαλλίας,
διά τήν μῆνα Ιούνιον (ν. ήμ.).

Άκραι θερμοκρασίαι.

Ημερ.	Ταπεινοτάτη.	Υψιστη.
Ιουνίου 1	-2 ⁰ , εν Pic du Midi· -1 ⁰ , εν Puy de Dôme· 0 ⁰ , εν Servance.	32 ⁰ , εν Laghouat· 29 ⁰ , εν Oran· 28 ⁰ , εν Παλέρ- μοφ· 27 ¹ , εν Cap Béarn.
» 2	-3 ⁰ , εν Pic du Midi· 1 ⁰ , εν Haparanda και εν Hernosand.	29 ⁰ , εν ile d'Aix και εν Aumale· 28 ⁰ , εν Πα- λέρμοφ, Σφάζ και εν Oran.
» 3	-4 ⁰ , εν Pic du Midi· 0 ⁰ , εν Hernosand· 1 ⁰ , εν Haparanda.	34 ⁰ , εν Cap Béarn. 31 ⁰ , εν Σφάζ· 29 ⁰ , εν Βρινδησίωφ και εν Oran.
» 4	-6 ⁰ , εν Pic du Midi· -1 ⁰ , εν Haparanda· 3 ⁰ , εν mont Ventoux.	33 ⁰ , εν Laghouat· 31 ⁰ , εν Παλέρμοφ και εν Cap Béarn.
» 5	-5 ⁰ , εν Pic du Midi· 1 ⁰ , εν Haparanda· 2 ⁰ , εν mont Ventoux.	34 ⁰ , εν Cap Béarn και εν Biskra· 32 ⁰ , εν La- ghouat· 30 ⁰ , εν Porto.
» 6	-1 ⁰ , εν Pic du Midi· 2 ⁰ , εν mont Ventoux· 3 ⁰ , εν Servance.	34 ⁰ , εν Cap Béarn· 33 ⁰ , εν Biskra και εν Funchal· 34 ⁰ , εν Porto
» 7	-1 ⁰ , εν Pic du Midi· 1 ⁰ , εν Haparanda· και εν mont Ventoux.	35 ⁰ , εν Cap Béarn· 34 ⁰ , εν Laghouat· 32 ⁰ , εν Μαρδίτη.
» 8	3 ⁰ , εν Pic du Midi· 4 ⁰ , εν Haparanda· 5 ⁰ , εν mont Ventoux.	35 ⁰ , εν Cap Béarn και εν Biskra· 33 ⁰ , εν Au- male και εν Μαρδίτη.
» 9	2 ⁰ , εν Pic du Midi· 3 ⁰ , εν Hernosand· 5 ⁰ , εν mont Ventoux.	36 ⁰ , εν Laghouat· 34 ⁰ , εν Μαρδίτη· 33 ⁰ , εν Cap Béarn.
» 10	0 ⁰ , εν Pic du Midi· 3 ⁰ , εν mont Ventoux· 5 ⁰ , εν Puy de Dôme.	35 ⁰ , εν Laghouat· 33 ⁰ , εν Cap Béarn· 32 ⁰ , εν San Fernando.
» 11	3 ⁰ , εν Pic du Midi· 4 ⁰ , εν mont Ventoux· και εν Bodo· 8 ⁰ , εν Αρχαγγελωφ.	36 ⁰ , εν Laghouat και εν Μαρδίτη· 35 ⁰ , εν ile d'Aix· 34 ⁰ , εν Biarritz.
» 12	5 ⁰ , εν Bodo, εν Haparanda και εν Αρχ- χαγγελωφ· 7 ⁰ , εν Clermont.	39 ⁰ , εν Laghouat· 38 ⁰ , εν Aumale· 35 ⁰ , εν Cap Béarn.
» 13	-3 ⁰ , εν Pic du Midi· 5 ⁰ , εν Hernosand· 6 ⁰ , εν Bodo· 7 ⁰ , εν Wisby. ¹	40 ⁰ , εν Laghouat· 37 ⁰ , εν εν Αλγερίωφ· 36 ⁰ , εν Oran· 33 ⁰ , εν C. Béarn.
» 14	0 ⁰ , εν Pic du Midi· 4 ⁰ , εν Haparanda· 6 ⁰ , εν Bodo και εν mont Ventoux.	39 ⁰ , εν Laghouat· 34 ⁰ , εν Cap Béarn και εν Aumale.
» 15	-3 ⁰ , εν Pic du Midi· 4 ⁰ , εν mont Ventoux· 6 ⁰ , εν Puy de Dôme.	40 ⁰ , εν Laghouat· 34 ⁰ , εν Cap Béarn και εν Παλέρμοφ·
» 16	-2 ⁰ , εν Pic du Midi· 2 ⁰ , εν mont Ventoux και εν Αρχαγγελωφ· 6 ⁰ , εν Bodo.	35 ⁰ , εν Laghouat· 32 ⁰ , εν Τόνιδ· 31 ⁰ , εν Charleville.

1) Επί της νήσου Gotland (Βαλτικῆ).

Άκραι θερμοκρασίαι.

Ημερ.	Ταπεινοτάτη.	Υψιστη.
Ιουν. 17	0 ⁰ , εν Pic du Midi και εν Αρχαγγελωφ· 7 ⁰ , εν mont Ventoux και εν Bodo.	38 ⁰ , εν Laghouat· 35 ⁰ , εν la Calle· 34 ⁰ , εν Cap Béarn.
» 18	1 ⁰ , εν Puy de Dôme· 2 ⁰ , εν Pic du Midi· 3 ⁰ , εν Haparanda.	35 ⁰ , εν Cap Béarn· 34 ⁰ , εν Aumale· 33 ⁰ , εν ile d'Aix.
» 19	2 ⁰ , εν Pic du Midi· 5 ⁰ , εν Bodo· 6 ⁰ , εν Haparanda· 7 ⁰ , εν Hernosand.	37 ⁰ , εν Laghouat· 33 ⁰ , εν Limoges, Βρέστη και εν Bosançon.
» 20	0 ⁰ , εν Pic du Midi· 6 ⁰ , εν Αρχαγγελωφ· 7 ⁰ , εν Bodo και εν Hernosand.	36 ⁰ , εν Laghouat· 34 ⁰ , εν Cap Béarn· 33 ⁰ , εν Belfort· 30 ⁰ , εν Σφάζ.
» 21	-1 ⁰ , εν Pic du Midi· 4 ⁰ , εν Hernosand· 5 ⁰ , εν H- paranda και εν Bodo.	36 ⁰ , εν Laghouat· 34 ⁰ , εν Cap Béarn· 32 ⁰ , εν Βρινδησίωφ.
» 22	1 ⁰ , εν Pic du Midi· 5 ⁰ , εν Hernosand· 6 ⁰ , εν mont Ventoux.	37 ⁰ , εν Laghouat· 34 ⁰ , εν Aumale· 32 ⁰ , εν Cap Béarn.
» 23	-1 ⁰ , εν Pic du Midi· 4 ⁰ , εν Hernosand· 6 ⁰ , εν Christiansund.	35 ⁰ , εν Cap Béarn· 34 ⁰ , εν la Calle· 33 ⁰ , εν Αλγερίωφ· 32 ⁰ , εν Σφάζ.
» 24	-2 ⁰ , εν Pic du Midi· 3 ⁰ , εν mont Ven'oux· 4 ⁰ , εν Servance,	37 ⁰ , εν Τόνιδ· 35 ⁰ , εν C. Béarn· 35 ⁰ , εν Βρινδη- σίωφ· 31 ⁰ , εν Παλέρμοφ.
» 25	-3 ⁰ , εν Pic du Midi· 0 ⁰ , εν mont Ventoux.	36 ⁰ , εν Laghouat· 32 ⁰ , εν Βρινδησίωφ· 31 ⁰ , εν C. Béarn και εν Σφάζ.
» 26	-2 ⁰ , εν Pic du Midi· 3 ⁰ , εν mont Ventoux· 4 ⁰ , εν Servance.	38 ⁰ , εν Laghouat· 34 ⁰ , εν C. Béarn· 32 ⁰ , εν Aumale και εν Μαρδίτη
» 27	1 ⁰ , εν Puy de Dôme· 5 ⁰ , εν Pic du Midi· 6 ⁰ , εν mont Ventoux.	35 ⁰ , εν C. Béarn και εν Βορδώ· 34 ⁰ , εν Μαρδίτη και εν Gap.
» 28	5 ⁰ , εν Pic du Midi· 6 ⁰ , εν Hernosand· 8 ⁰ , εν Briançon.	39 ⁰ , εν Laghouat· 38 ⁰ , εν Aumale· 35 ⁰ , εν Cap Béarn.
» 29	5 ⁰ , εν Pic du Midi· 6 ⁰ , εν Hernosand· 9 ⁰ , εν Memel.	39 ⁰ , εν Laghouat, και εν Aumale· 34 ⁰ , εν Cap Béarn.
» 30	6 ⁰ , εν Pic du Midi· 7 ⁰ , εν Stornoway. ¹	40 ⁰ , εν Aumale· 35 ⁰ , εν C. Béarn· 34 ⁰ , εν Li- moges και εν Μαρδίτη.

Έκ του πίνακος τουτου έπιεται ότι ή μὲν ταπεινοτάτη θερμο-
κρασία του μηνός (-6⁰) εσημειώθη εν Pic du Midi, τήν 4,
ή δέ υψίστη (40⁰) εσημειώθη εν Laghouat, τήν 13 και τήν
15, και εν Aumale τήν 30. Η ξηρασία εξακολούθη και ή ά-
πασαν τήν Εύρώπην, πλην των γαλλικῶν ακτῶν της Μεσογείου
και της Μάγχης.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΑΜΑΚΗΣ.

1) Επί της μεγίστης των Έβρίδων (Lewis).

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. — ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ. — ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ομιλούντες πολλάκις και όμιλούντες περί του γαλλικού θεάτρου, δίκαιον νομίζομεν ίνα και περί του γερμανικού τινα είπωμεν, περί του γερμανικού όμως ούχι του κλαδικού, αλλά περί του νεωτέρου.

Τό γερμανικόν θέατρον, από τής κλαδικής εποχής αυτού, ήτοι από τών αρχών του παρόντος αιώνος, καθ' ός ήκμασαν ό Lessing ό Göthe και Schiller, δέν δύναται τις νά είπη ότι παρουσίασε τό καινόν, παρουσίασε τό πρωτότυπον ούτε ήδυνήθη, νά αποθύη την απομίμωσιν τών γαλλικών. Τούτου ένεκα τά κυρίως γερμανικά έργα, μεθ' όλην την υποστήριξιν τής γερμανικής κριτικής, δέν ήδυνήθησαν επί πολυ νά διατηρηθώσιν, έψ' ό και οι διευθυνται τών θεάτρων αναγκάζονται νά επανέρχονται εις τό γαλλικόν δραματολόγιον, ν' αναδιβάζωσι συχνάκις επί τής σκηνής γαλλικά έργα. Ούχ ήτον ή Γερμανία κέκτηται νύν νέαν τινά δραματικήν σχολήν, πλήρη ζωής και γονιμότητος, εν ή δεσπόζει μεν έτι τό μέτριον, άλλ' ήτις αγωνίζεται λίαν νά καταστή πρωτότυπος, εν τή παρόντι δε εκδηλώσασα προσόντα, ήτινα δύναται νά προαχθώσιν. Έν τοις πρώτοις δε τής σχολής ταύτης τάσσεται υπό πάντων νεαρός συγγραφές, ό Hermann Sudermann, τριακονταετής την ηλικίαν. Ούτος έποιήσασα έναρξιν του φιλολογικού αυτού σταδίου, δημοσιεύσασα αξιοσημείωτους τινάς τόμους διηγημάτων τε και μυθιστοριών. Τό πρώτον αυτού δράμα ή. ήρξεν ή Τριμή ή Honneur, διδαχθέν εν Βερολίνω τή 14)26 νοεμβρίου 1889, εύχαριστήσαν και τυχόν πολλής επιτυχίας, παρά τας κραυγάς τών λειψάνων τής πολιτς Γερμανίας. Άκούσθως έγραψε τό Τέλος τών Σοδόμων (La fin de Sodome), δράμα εις πράξεις πέντε, όπερ πλέον του πρώτου έσκανόησε και ήττον ευηδέστησεν. Τρίτον έργον του δραματικού τούτου έγινετο τό Foyée, διδαχθέν κατά τας αρχάς του ένεστώτος έτους, όπερ προέκλεσε πάταγον, θεωρείται δε ως τό κράτιστον του συγγραφέως. Και τά τρία δράματα του Sudermann ανήκουσι τή σκληρή (Cruel) θεάτρω λεγομένη, όπερ δείκνυσι τοις θεαταίς μόνον τό θλιβερόν και πικρόν τής πραγματικότητος. Έν τή Τριμή ούχ υπάρχει έγκλημα, ούδε καταστροφή. Ούδέν τών προσώπων εν αυτώ είναι κακόν, κέκτνυται ταύτα την μέσση ήθικήν τής τάξεως και του κύκλου αυτών. Ούχ ήττον τό έργον προκαλεί αισθημα θλίψεως, διότι τείνει εις τό νά υποδιβάσθ την ανθρωπότητα και νά δείξη αυτήν ούχι όσον νομίζεται πλουσίαν εις ευγενείς ιδέας και ιδία εις γενναία αισθήματα.

Τοιαύτα τά έργα του Sudermann και τών εις την σχολήν αυτού ανήκόντων. Έτερος δραματικός επιφανής τής Γερμανίας έστιν ό Ernst von Wildenbruch, εθνικός ποιητής, γράφων τά ιστορικά δράματα αυτού προς όξαν τών εθνικών ήρώων, ιδία τών Hohenzollern. Ο ποιητής ούτος, ως γνωστόν, προσήλθης τυγχάνει ών τή αυτοκράτορι τής Γερμανίας και απολαύει τής προστασίας αυτού. Ούτος ού πρό πολλού ανεβίβασεν επί τής σκηνής του Βασιλικού-

Θεάτρου του Βερολίνου, όπερ εν Γερμανία λογίζεται ως τό επιφανέστατον τής χώρας θεάτρον, ως ή Γαλλική-Κωμωδία εν Γαλλία, άλλ' όπερ απέχη αούτης όσον αι Άνατολαι από Δυσμών, δράμα τι κατά του κοινωνισμού, όλίγης τυχόν επιτυχίας μεθ' όλην την προστασίαν τής αυλής. Πρò του δράματος τούτου δε ανεβίβασεν επί τής σκηνής έτερον έργον κατά τής απαισιοδοξίας (pessimisme), ήτοι κατά τών ιδεών του Schopenhauer, τό δε δράμα τούτο επεγράφητο ό Θεϊός γέλως. Άγνωστον όπόσους και ό ποιους δυστυχείς εν τή κόσμω τούτω παρηγόρησεν ό αυλικός δραματικός.

Άλλά κατά την ώραν ταύτην την σκηνήν του Βασιλικού-Θεάτρου εν Βερολίνω δέν κατέχει ό Wildenbruch, διότι απ' αούτης διδάσκονται νεωτεριστικά έργα, οίον έστι ή Vasantasena, έμμετρον πεντάπρακτου δράμα, έξαχθέν υπό Emile Fohl εκ τινος παλαιού ινδικού ποιήματος. Περì του έργου γάλλος κριτικός ούχι ευνόικώς αποφαίνεται: καιτοι δε περì τής εκτελέσεως αυτού λέγει ότι αυτη υπήρξεν εν τή συνολή καλή, ούχ ήττον ούχι ευμενώς κρίνει την υποκριτικήν τών Γερμανών. Είνε περιεργος ιδία ή γνώμη αυτη αυτού περì τής γερμανικής υποκριτικής και ιδία περì τής μιμητικής και τής λέξεως (diction) τών γερμανών υποκριτών.

Σύν τή Vasantasena και τή κλαδική δράματι εν ταις άγγελιαίς του θεάτρου ανεγράφεται και τις κωμωδία του Wichert, πρò εικοσαετίας ποιηθείσα, επιγραφομένη Έν βήμα εκτός τής όδοϋ. Οι θαυμαστοί τής νέας σχολής τών Sudermann και Gerhart Hauptmann, ούτινος έδιδάχθη ως έγράψαμεν εν προτέρω Έπιθεωρήσει έργον εν Παρισίοις, εύρίσκουσι τών Wichert παλαιόν.

Τελευταίον επανελήθη εν τή Βασιλική-Θεάτρω ή Ίφιγενεία εν Ταυρίδι του Goethe, υποδυσσασμένου τό πρόσωπον του Όρέστου του Matkowsky, του Mounet-Sully τής Γερμανίας, τής δε δεσποινίδος Poppe υποδυσσασμένης τό σχήμα τής Ίφιγενείας. Ο περì τής διδασκαλίας ταύτης επιστέλλων εις την Έφημερίδα τών Συζητήσεων τών Παρισίων, εκ τής υποκρίσεως του κ. Matkowsky, τής υπερβολικής εν τή λέξει και τοις λοιποίς, όρμώμενος διακυρήσσει ότι ή υποκρισις αυτη καναδεικνυσι την ανάγκην και τό ωφέλιμον του γαλλικού Conservatoire, ού όμοιον ούχ υπάρχει εν Βερολίνω. Ευμενέστατα όμως εκφράζεται περì τής λέξεως τής δεσποινίδος Poppe, αν εύρίσκει έξαιρετόν. «Αυτη κραυγάζει όλίγον εν τοις ισχυροίς μέρεσιν, άλλ' είνε, λέγει, γλυκυτάτη εν τοις τρυφεροίς μέρεσι του σχήματος (role).

Είπομεν εν προτέρω ήλλω ότι εν τοις θεάτραις Άθηνών ζωνρά παρατηρείται κίνησις και ότι πλέον τών εκ μεταφράσεων έργων και νέα τινά πρωτότυπα ως ανεγράφετο, πισούκειτο νά διδαχθώσι. Πάντα όσα έδιδάχθησαν ήδη, καθά εκ τών γραφέντων εν ταις αθηναϊκαίς έφημερίαις έξάγεται, εισιν ούχι αξία λόγου.

Πρωτότυπον επίσης έργον ανεβιβάσθη επί τής σκηνής του θεάτρου Παράδεισου υπό του θιάσου «Αισχύλου» τής κ. Παρασκευοπούλου, επιγραφόμενον

μεν Λευκόν δράμα, υπόθεσιν δ' έχον την αυτοκτονίαν τής Μαίρης και του Μιμίκου. Τό δράμα τούτο έφημερίς τις απεκέλευσεν Οικτρών δράμα, ήδε Νέα Έφημερίς εδημοσίευσε τάδε περì αυτου:

«Διά τό Λευκόν δράμα ποιούμεν και ήμείς λευκήν κρίσιν, ήτοι παραδιδόμεν εις τον στοιχειοθέτην χάρτην άγραφον».

Έκ δε τών εκ μεταφράσεων εδόθησαν πλέον τών γνωστών ήδη και τό Mariage Blanc του Jules Lamaitre, υπό του θιάσου τής κ. Παρασκευοπούλου. Τό δράμα τούτο έστι τών νεωτάτων και τό μάλλον αξιον σημειώσεως τών του γαλάτου κριτικού. Η ήρωίς αυτου έστι φθισική «Αυτη θ' απέλοη μη γνούσα ή την καλήν όψιν τών ανθρωπων, την ελκερινή συμπάθειαν και τον άγνον έλεον. Ούτε ή μητρότης ούτε τό γήρας θά μαράνη αυτην. Διαλυθίσεται ως ή ευωδία άνθους και καταλείψει εν τή καρδιά πάντων τών συναντησάντων αυτην την άνάμνησιν μικράς χαρμόσης οικίας».

Άλλά τό σημαντικότερον γεγονός νύν εν τοις θεάτροις τών Άθηνών έστιν ή εν τή θεάτρω τής Όμοιοίας διδασκαλία τής πολυκρότου Fedora του Sardou, μιās τών εκτάκτων επιτυχιών τών παρισίων θεάτρων, διότι εδιδάχθη κατά τό 1882 εν τή Vaudeville 135ς, ή δε τότε Διαμαζα-Bernhardt ήγατο εκτακτον θρίαμβον. Έκτοτε δε περιφέρει τό έργον πανταχοϋ.

Η διδασκαλία του έργου έγινετο τή παρελθούση κυριακή, καθ' ήν ή υποδυσσασμένη τό δυσχερόστατον πρόσωπον τας προικηπίσεσις τής ρωσικής αυτοκρατορίας Φαιδώρας δεσποινίς Αικ. Βερώνη ήγατο νέαν λαμπράν επιτυχίαν, καθά ανεγγνωμεν εν τή Άκροπόλει τής 13 και τή Νέα Έφημερίδι.

ΧΡΟΝΙΚΑ. Έσημειώθη εν προτέρω ήλλω ότι ή Γαλλική-Κωμωδία διδάξει κατά την επόνοτα χειμώνα την Άντιγόνην του Σοφοκλέους κατά την διασκευήν τών κ. Vaquerie και Maurice. Ο διευθυντής τής Γαλλικής-Κωμωδίας άσπυλείται ήδη μετ' τών κ.κ. Jambon και Bianchini περì τας σκηνογραφίας και ένδυμασίας, αήτινες απαιτούνται εν τή διδασκαλία του αρχαίου έργου. Την Άντιγόνην υποδυθήσεται ή δεσποινίς Bartet.

Η Γαλλική-Κωμωδία περιέρχεται ήδη επαρχιακας πόλεις τής Γαλλίας διδάσκουσα τινά τών εκλεκτών έργων του δραματολόγου αυτης, παρακολουθεϊ δε αυτην ό Sarcy.

Άρτι έγινοντι οι διαγωνισμοί του Ώδειου τών Παρισίων υπό την προεδρείαν του Ambroise Thomas. Κατά τους διαγωνισμούς τούτους έτυχε πρώτου βραβείου εν τε τή τραγωδία και τή κωμωδία ή δεσποινίς Grumbach, ήτις μετ' διαμονήν επί έτος εν τή θεάτρω Ώδειω (Odéon) προσληθήσεται εν τή Γαλλική-Κωμωδία κατά την κρατούσαν τάξιν.

Κατά τας αρχάς του οκτωβρίου γενήσεται ή περιόδια άντ την Άμερικην του Coquelin και τής κυρίας Jane Hading υπό την διεύθυνσιν τών κ.κ. Abey και Maurice Grau. Η έναρξις τών παραστάσεων γενήσεται εν τή Σικάγ. Τά διδασκόμενα έργα εις: Thermidor, Nos Intimes, les Pattes de mouche, la Megere apprivoisee, le Gendre de m' Poirier, les Effrontés, L'Acenturiere, Tartufe, les Precieuses ridicules, Adrienne Lecouvreur, la Dame aux Camellias,

Froufrou, le Maître de forges, L'Ami Fritz, les Surprises du divorce, la Joie fait peur, M' de la Seigliere, Gringoire και οι Heureux.

— Περιόδους επισης την Άμερικην και ό μέγα τραγωδός τής Άγγλίας Irving. Κατά την χειμώνα ό διάσημος έρμηνευτής του Άμλέτου διδάξει τή δραματολόγιον αυτου εν Νέα Ώρκη.

— Έν Άμερικη εύρίσκειται ήδη και ό διαπρεπής ιταλός υποκριτής Salvini.

— Έν τή θεάτρω Covent Garden εν Λονδίνω τή δευτερον εντός τριών έτων εδιδάχθη δράμα λυρικόν εις γαλλικήν γλώσσαν. Τό πρώτον εδόθη ή Esmeralda νύν δε τή Amy Robsart, και τά δύο δε έργα εις του κ. Paul Milliet. Τά κυριώτατα πρόσωπα υπεδύθησαν αι δεσποινίδες Calvé και Armand και οι κ.κ. Lassale και Alvarez.

— Τό Σικαγον απέκτησεν ήδη και έτερον θεατρον, κληθέν Isabelle και δυνάμενον νά περιλάβη 3000 άτομα. Η σκηνή αυτου έστι τών ευρύτερων κτιρίων τής εποχής.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Αι δια του τελευταιου ταχυδρομείου κοιμυθεισαι ημιν εξ Άθηνων ειδήσεις δέν φαίνονται επικυρωσαι τά επί τή βάσει, φαίνεται, κατά τό πλείστον τών υπό τής αντιπολιτεύσεως διατυπωμένων πόθων θευλληθέντα περì ενόκηψεως νέας υπουργικής κρίσεως κατ' ακολουθίαν του ζητήματος τής συμπληρώσεως του υπουργείου δια τής προσλήψεως και του επί τής δικαιούσης υπουργού. — Και ούπω μεν τό ζήτημα τούτο εληξεν, αναβληθέν μάλιστα επ' άόριστον κατά την υπό του βασιλέως εκφρασθείσαν πολυ όρθην θέλησιν. ή άρσις όμως, έστω και επί του παρόντος, τών από τής επιλύσεως αυτού δυσχερειών, κινδυνευουσών όντως νά δημιουργήσωσι πραγματικήν κρίσιν, ήτις θά παρηκολουθεϊτο πάντως υπό όλεθριωτέρων έτι αποτελεσμάτων επί τής οικονομικής καταστάσεως του κράτους, ού τά χρεώγραφα και μετ' αυτών πάσαι αι άλλαι έλληνικαι κερδοσκοπικαι αξιαί εξακολουθοϋσι — καιτοι εν τοις χθεσινοίς χρηματιστικοίς δελτίοις διεφάνη διακύμανσις τις προς τά κρείττω-καταρρόντα, ήτε ως ευπαθέστερα δια τας γνωστας τής Ελλάδος οικονομικας και πολιτικας περιστάσεις και μάλλον υποκείμενα εις τά αποτελέσματα τής γενικής εν Ευρώπη οικονομικής καχεσίας, είναι γεγονός, όπερ ως χαράς ευαγγέλιον εδέξατο βεβαίως πās πονών τον τόπον και ανησύχως έχων προς τά επακόλουθα τής δια νέας και προώρου κρίσεως δεινώσεως τής παρούσης καταστάσεως. — Άτυχώς ή άλλη πολιτική κατάσταση ούδαμώς ενισχύει την εκ τής αποσοθίδεως τής περì τής ό λόγος κρίσεως προσγινόμενν παρήγορον ανακούψιδιν. Η πολιτεία τής συννηοπισμένης αντιπολιτεύσεως, δεινά πάντοτε κατά τε τής κυβερνήσεως και τής υπ' αυτης διομολογηθείσης οικονομικής συμβάσεως άπειλούσης, εξακολουθεϊ καταπτοϋσα τους ξένους

τοῦ κράτους πιστωτὰς καὶ πρὸς τὴν τελείαν ἐκμ-
 δένεισιν ὠθοῦσα τὴν δημοσίαν πίστιν, χωρὶς νὰ λαμ-
 βάγη ὑπ' ὄψει ὅτι οὕτως ἐνεργοῦσα οὐ μόνον τῆ πο-
 λεμουμένη παρούσῃ κυβερνήσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς δια-
 δόχοις αὐτῆς ἐπιδορεῖται δυσχερείας δυσπερβλήτους,
 ἂν μὴ καὶ ὅλως ἀνυπερβλήτους. — Τὸ δὲ χεῖριστον,
 ἵνα, φαίνεται, ταχύτερον ἐπιτευχθῆ ἢ συντέλεισι
 τῆς ματαιώσεως τοῦ ὑπὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως
 ἐπιχειρηθέντος ἔργου τῆς ἀνακοπῆς τῆς ἐπὶ τὰ χεῖ-
 ρω ἐπιδόσεως τῶν οικονομικῶν πραγμάτων τοῦ τό-
 που, οἱ θιασῶται τῆς χρεωκοπικῆς πολιτικῆς, ὡσεὶ
 φοβηθέντες μὴ ἄλλοι σφετερισθῶσι τὴν μεγάλην δό-
 ξαν, εἰς ἣν ἀφορῶσι, κηρύττουσιν ὅτι ἡ κυβέρνησις
 Σωτηροπούλου, ἀπογοῦσα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ οἰκο-
 νομικοῦ αὐτῆς σχεδίου, εἶναι διατεθειμένη εἰς ἀπο-
 δοχὴν συμβιβασμοῦ τινος πρὸς τοὺς πιστωτὰς. —
 Αἱ κακόβουλοι αὗται διαδόσεις, συνδυαζόμεναι τοῖς
 εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστελλομέ-
 νοις περὶ τῶν προθέσεων τοῦ κ. Τρικούμη, εἰ ποτε
 ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἀρχὴν, βουλευομένου δῆθεν τὴν
 ἀναστολὴν τῆς ἐκτίσεως τῶν χρεωλυσιῶν καὶ τὴν
 ἐλάττωσιν τῶν πληρονομένων τόκων, δὲν δύνανται
 ἀλλ' ἢ νὰ ἐπιδρῶσιν ὀλεθρίως ἐπὶ τῆς γνώμης τῶν
 ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἀξίῶν ἐργαζομένων καὶ νὰ αἰρωθῶν
 ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν πεποιθῆσιν περὶ τῆς προσεχού-
 διακανονίσεως τῶν οικονομικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ
 κράτους. — Τοῦτον λοιπὸν οὕτως ἐχόντων, οὐδὲν ἄ-
 πορον, εἰ ἢ ἄλλῃ οἰκονομικῇ ἐν Εὐρώπῃ καχεξία,
 προσβάλλουσα ἀσθενῆ ἥδη τὴν δημοσίαν πίστιν τῆς
 Ἑλλάδος, ἐκμηδενίζει καθ' ἐκάστην πλειότερον τὰς
 ἑλληνικὰς ἀξίας καὶ ἐπιφέρει ὀλεθριώτερας ὀση-
 μέραι καταστροφάς, εἰς τὰς ὁποίας εὐχόμεθα ὅπως
 θεῶν τέρεμα, ἀρχὴ ὀριστικῆς βελτιώσεως γινομένη, ἢ
 ἐν τοῖς χθεσίοις οικονομικοῖς τηλεγραφήμασι ση-
 μειωθείσα ὕψωσις.

Ἐν Βελιγραδίῳ τὸ ζήτημα τῆς εἰς δικὴν παραπομ-
 πῆς τοῦ ὑπουργείου Ἀβασιούμοδιτε κινδυνεῖ νὰ
 ἐπενέγκῃ ὑπουργικὴν κρίσιν. — Καθ' ἃ φαίνεται, ἢ
 ὑπὸ τῆς Σκουψίνας ἐκλεγείσα κοινοβουλευτικὴ ἀ-
 νακριτικὴ ἐπιτροπὴ, ὑπὸ ἀκράτου ζήλου ἀγομέ-
 νη, βουλευέται τὴν προφυλάκισιν τῶν πρώην ὑ-
 πουργῶν καὶ τὴν μέχρις ἐσχάτων δικαστικὴν κα-
 ταδίωξιν. Τὴν ἀδιάλλακτον ταύτην πολιτικὴν
 οὔτε ὁ βασιλεὺς, οὔτε ἡ κυβέρνησις ἐπιδοκιμάζει·
 ἀμφότεροι δὲ φρονοῦσιν ὅτι ἢ ὑπόθεσις δεόν νὰ διεξ-
 αχθῆ μετὰ τῆς προσεκρούσης μετριοπαθείας, τῆς
 ἐπιτροπῆς ἀρκουμένης εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀναγ-
 καίων ἀνακρίσεων καὶ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως
 τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν, ὅπερ θὰ ἐπιτρέψῃ τῇ
 Βουλῇ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀποδοκιμαστικὴν τῆς πολι-
 τείας τῆς πρώην κυβερνήσεως ψήφον, οὐχὶ ὁμῶς καὶ
 νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς τὸ εἰδικὸν δικαστήριον.
 — Ἀλλ' οἱ ἀδιάλλακτοὶ τῶν ῥιζοσπαστικῶν, εἰς οὐ-
 δὲν λογιζόμενοι τὸ κατὰ νόμον ἀστήρικτον τοῦ κα-
 τηγορητηρίου, ἐπιμένουσιν ἀπληρῶς εἰς τὴν ἠθικὴν
 ἐξόντωσιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἀντιπάλων, ἐντεῦ-
 θεν δὲ διαφωνία τῆς πλειονοψηφείας πρὸς τὴν κυβερ-
 νήσιν, ἀπειλοῦσα παραίτησιν κατὰ τὰς ἐκ τῆς σεβρι-
 κῆς πρωτευούσης τελευταίας τηλεγραφικῆς ἐιδήσεως.
 — Βεβαίως καὶ παραιτούμενον τὸ ὑπουργεῖον Δόκιτε
 διαδεχθήσεται κυβέρνησις ἐκ τῆς αὐτῆς αἰθῆς μερί-

δος ἀπορροῦσα, ἀναφέρεται δὲ μάλιστα ἥδη καὶ τὸ
 ὄνομα τοῦ πρώην μὲν ἐνταῦθα προσδευτοῦ, ὑπο-
 γοῦ δὲ νῦν τῶν στρατιωτικῶν στρατηγῶν Σάββα
 Γροῦιτε, ὡς μέλλοντος νὰ κληθῆ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας κυβερνή-
 σεως· ἀλλὰ τοῦτο κατ' οὐδὲν μίση τὴν ἀλήθειαν,
 ὅτι λίαν ἐνωρίε ἤρξατο διαφωνοῦσα πρὸς αὐτὴν ἡ
 κρατοῦσα νῦν ἐν Σερβίᾳ μερίς, ὅτι δὲ διὰ τῶν ἀποτε-
 λεσμάτων τῶν διαφωνιῶν αὐτῆς ἀνακόπεται σπου-
 δαίως τὴν πρόοδον τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἔργου, ἐφ' ᾧ
 οὕτω πανηγυρικῶς καὶ διὰ παντοδυναμίας περιβά-
 λων ἐκάλεσαν αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὁ σεβρικός λαός.

Σήμερον διεξάγεται ἐν Βουλγαρίᾳ ὁ μέγας ἐκλογι-
 κὸς ἀγὼν πρὸς καταρτισμὸν τῆς Σερβανίε κατὰ τὰς
 ἄρτι θεσπισθείσας συνταγματικὰς μεταρρυθμίσεις,
 παρατεινούσας μὲν, ὡς γνωστὸν, τὴν βουλευτικὴν
 περιόδον εἰς πενταετηεὶ ἀπὸ τριετοῦς, ἐλαττούσας δὲ
 εἰς τὸ ἥμισυ περίπου τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν. —
 Ἐχὼν τις ὑπ' ὄψει τὴν περὶ τὸ δημιουργεῖν πλειο-
 ψηφίαν εἰδικότητα, ἧς τοσάκις μέχρι τοῦδε δείγ-
 ματα περιφανῆ παρέδωκεν ὁ κ. Σταμπούλωφ, κατορ-
 θάσας ἐπὶ τέλος νὰ εἴρῃ τοὺς ἐπικυρώσαντας καὶ
 τὰς τοῦ θεμελιώδους τῆς χώρας νόμου τροποποιή-
 σεις, δι' ὧν ἐπετεύχθη ἢ τοῦ πρίγκιπος οὐζευξίε
 κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγίας Ἐδρας, δὲν δύναται
 νὰ προῖδῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτάκτως καὶ ἀντι-
 γαμῆνως γινομένης ἀντιπολιτευτικῆς δράσεως· πάν-
 τοτε ὁμῶς εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ βουλγαρός πρωθυπου-
 γὸς διέρχεται στιγμὰς ἀγωνίας, ἃς ἴσως οὐδέποτε
 διήλθε, ὧν δὲ ζωνρότερον κεχωρημένην πάντως ἐκδή-
 λωσιν ἀποτελεῖ τὸ θεῦλημα, ὅτι καὶ ἀπογοῦς τῶν
 πραγμάτων παρητήθη ἥδη τὴν ἀρχὴν. — Ἐπειτα
 πρὸς τῆ ἀπὸ τῆς οὐκέτι κατ' ὄνομα μόνον ἀλλὰ καὶ
 πράγματι ὑφισταμένης ἀντιπολιτεύσεως δυσχερεία
 ὑπάρχει, μᾶλλον ἴσως δυσπερβλήτους, ἢ τῆς δυσμε-
 νείας τοῦ πρίγκιπος. — Οὗτος, ἐκ τῆς εὐχερείας
 πιθανῶς, μεθ' ἧς εἶδεν ἐπιψηφίζομένης ὑπὸ τῆς
 Βουλῆς καὶ ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὰς μεταρ-
 ρυθμίσεις τῶν περὶ τοῦ δόγματος τῶν διαδόχων τοῦ
 ἡγεμόνος σμνταγματικῶν διατάξεων καίπερ θιγοῦσας
 ὀρθοσκευτικὸν τοῦ ἔθνους ἡρόνημα, θαρρήσας περὶ τῆς
 παρὰ τῷ βουλγαρικῷ λαῷ δημοτικότητος αὐτοῦ —
 καίτοι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀπεδείκνυεν αὐτῷ μάλ-
 λον τὴν περὶ τὸ δημιουργεῖν πλειοψηφίαν ὡς ἔφη-
 μενεῖόντες, δεινότητα τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ —
 ἐδουλεύθη, φαίνεται, τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ συμ-
 βούλου, ὅς ἀνευ λεπτολογίας ὑπερῆδ᾽ ἃ ὄρια τῆς
 ἰδίας ὑπουργικῆς δικαιοδοσίας, πάντα ὡς ἀπόλυτος
 ἀρχὼν διαθέτων καὶ εἰς οὐδὲν λογιζόμενος τὸν φέ-
 ροντα τὸ ἡγεμονικὸν τῆς χώρας στέμμα. Ἐρρίθη
 μάλιστα καὶ ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ ἀνεγράφη ὅτι ὁ
 πρίγκιψ Φερδινάνδος κατὰ τὴν τελευταίαν ὀλιγο-
 μερον εἰς Βιέννην ἐκδρομὴν αὐτοῦ προδιέθεσε τὸ
 ἀνακτοβούλιον τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ
 περὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν θὰ ἠναγκάζετο καὶ
 ἀνευ τῶν κοινοβουλευτικῶν διατυπώσεων ν' ἀπο-
 λύσῃ τὸν κ. Σταμπούλωφ, ἀντικαθιστῶν αὐτὸν διὰ
 τοῦ κ. Νάτσεβιτε. — Ἄν τὰ πράγματα ταῦτα προ-
 ῖχθησαν ἐπαρκῶς ἐν Σοφίᾳ, ὡςτε αἱ τοῦ πρίγκιπος
 διαθέσεις νὰ γένωνται γνωσταὶ καὶ παρὰ τῷ βουλ-
 γαρικῷ λαῷ, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς σί-

μερον θὰ παράσῃ ἡμῖν τὸ μέτρον τῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ
 τούτου προτιμώσεως μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ
 τοῦ πρίγκιπος.

Τῆς διεθνοῦς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς δράσεως ἐξα-
 κολουθεῖ κρατοῦν τὸ γαλλοσλαβικὸν ζήτημα. Ἡ σλα-
 βικὴ κυβέρνησις καὶ αὐτὴ παρὰ τὰς πρὸς τοῦτο
 ἐπιδεικτικὰς παρασκευὰς αὐτῶν οὕτω κατέλιπον
 τὴν εἰς τὰ τηλεδόλια τοῦ γαλλικοῦ στόλου ἐκτεθει-
 νην πρωτεύουσάν, ἀλλ' ὁ αὐτόθι γάλλος ἀντιπρό-
 σωπος ἀνεχώρησεν ἥδη, ἀπὸ ὧρας δὲ εἰς ὧραν ἐπί-
 κείται ἢ ἀναχώρησις καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις διαμαίου,
 ἀπερχομένου μάλιστα εἰς Λονδίνον, ὅπερ οὐκ ἄμοι-
 ρον σημασίας ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει δὲ ἡγαλλικῇ.
 κυβέρνησις μετὰ τὴν ἀνεπαρκῆ τῶν ἐν Βαγκῶκῃ
 ἀπάντησιν πρὸς τὸ τηλεσίγραφον αὐτῆς ἀνεκοίνωσε
 πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις τὴν περὶ ἀποκλει-
 σμοῦ τῶν σλαβικῶν ἀκτῶν ἀπόφασίν της καὶ ὥρι-
 σεν ἥδη τὰ κατὰ τοῦ πολεμίου ληπτέα στρατιωτικὰ
 μέτρα πρὸς ταχύτεραν καὶ ἀποτελεσματικώτεραν τοῦ
 ἀγῶνος διεκπεράτωσιν, τείνοντα δὲ ἰδίᾳ εἰς τὴν κα-
 τάλην τῶν ἐν τῷ τηλεσίγραφῳ διεκδικουμένων ὑπὲρ
 τοῦ Ἀννάμ χωρῶν, τῶν ἐν τῷ Μείνᾳ κανονιοφό-
 ρων ἐξεληθουσῶν πρὸς τοῦτοις τοῦ ποταμοῦ, ὅπως
 μετὰδῶσι τοῦ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς μοίρας ἐνεργηθη-
 σομένου ἀποκλεισμοῦ. Ταῦτα πάντα μαρτυροῦσι τὴν
 ὀριστικῶς πολεμικὴν τροπὴν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ
 δὲν ἀπτελοῦσι τὸ σοβαρώτατον στοιχεῖον τῆς αὐτόθι
 καταστάσεως. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἢ ἐπιμονὴ τῶν ἡγ-
 γλων νὰ φαίνωνται ἐπιμένοντες ὅπως ἢ γνώμη αὐ-
 τῶν ἀκουσθῆ ἐν τῇ διαρρηθμίδει τοῦ ἐδαφικοῦ μέ-
 γους τῆς διαφορᾶς, ἥτις ὡς πρὸς τὴν Μεγάλαν Βρε-
 τανίαν προσλαμβάνει μείζονα ἐπι σπουδαιότητα, ἀφ'
 ἧς ἢ Ρωσία ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς εἰς
 πρόσκτησιν αὐτόθι εἰς ναυτικὸν σταθμὸν νήσου, ἧς ἢ
 τοποθεσίᾳ ἐπιδρῶ ἴλιαν ἐπὶ τῶν συγκοινωνικῶν τῶν
 κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἀγγλικῶν κτήσεων. Οὐχ ἦ-
 τον οὐδεὶς φόδος μὴ ἢ Ἀγγλία ἐντείνῃ ἐν τούτῳ τὴν
 στάσιν αὐτῆς μέχρι διακυβεύσεως τῶν διεθνῶν εὐ-
 ρωπαϊκῶν σχέσεων· διορᾷ μὲν καλῶς ὅτι ἢ ἐν τῇ
 Ἀπὼ Ἀνατολῇ διαπιστωμένη γαλλορωσικὴ συνεργ-
 ασία κινδυνεῖ νὰ περιοφίγῃ μεταξὺ δύο συμμα-
 χων δυνάμεων τὰς ἐν Ἀσίᾳ ἀγγλικὰς κτήσεις καὶ
 ἀπλοποιήσῃ ἱκανῶς τὸν αὐτόθι προαιώνιον ἀγγλορ-
 ωσικὸν ἀνταγωνισμὸν, διὰ διηνεκοῦς δὲ περισπα-
 σμοῦ νὰ διακωλύσῃ τὴν ὀριστικὴν πρὸς τὴν τριπλῆν
 προσέγγισιν τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου, ἀλλ' οὔτε οἱ
 ἐσωτερικοὶ αὐτῆς περισπασμοί, οὔτε ἢ στρατιωτικὴ
 αὐτῆς συγκρότησις, οἷα τοῦλάχιστον αὐτὴ μαρτυ-
 ρεῖται ὑπὸ εἰδικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνδρῶν, οὔτε τέλος ἢ
 γνωστὴ θρασύδειλία τῆς ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἀσκουμέ-
 νης ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὑπὸ τῶν παρὰ τὸν Τάμεσιν
 πολιτικῆς ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ φοβώμεθα μὴ οὔτοι ἐν-
 τείνωσι μέχρι ρήξεως τὴν στάσιν αὐτῶν. — Κατὰ τὰς
 δύο πρώτας ἡμέρας τῆς ληξιάσης ἐβδομάδος συνεκρο-
 τήθη ἐν Ἐρμανστάτῃ τῆς Οὐγγαρίας τὸ συνέδριον
 τῶν ἐν Τρανσυλβανίᾳ Ρουμάνων, προτιθέμενον τὴν
 σύστασιν πολιτικῆς μερίδος καὶ τὸν ὀρισμὸν τῆς
 στάσεως, ἦν ὑφείλοισι νὰ τηρήσωσιν οἱ ὑπὸ τὸ σκῆπ-
 τρον τῶν Ἀψβούργων ρουμανικοὶ πληθυσμοὶ ἀπέ-
 ναντι τῶν πρὸς αὐτοὺς καταπιέσεων τῶν οὐγγρικῶν
 ἀρχῶν. Ἡ κυβέρνησις ἐν ἀρχῇ ἐδουλεύθη ν' ἀπαγο-

ρεύσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην διαδήλωσιν· μαθοῦσα δὲ
 ὅτι καὶ μέλη τοῦ ρουμανικοῦ κοινοβουλίου καὶ τῶν
 ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἰασίῳ πατριωτικῶν ἐταιριῶν
 ἐσκόπων νὰ μετὰσχῶσιν αὐτῆς, δὲν ὄκνησε ν' ἀναγ-
 γείλῃ τοῖς ἐν Βουκουρεστίῳ ὅτι θὰ ἐξήλαυσε τοὺς
 ρουμάνους ἄπικκοῦς, οἵτινες θὰ διήρχοντο τὰ με-
 θόρια, ὅπως προβῶσιν εἰς διαδήλωσιν ἐπὶ τοῦ οὐγ-
 γρικοῦ ἐδάφους. Εὐτυχῶς δεύτερα σκέψεις ἐπεισαν
 τοὺς ἐν Πέστη ὅτι τοιαύτη τραχύτης θὰ παρεῖχε νέαν
 τροπὴν εἰς τὸν ἐν Τρανσυλβανίᾳ κρατοῦντα ὄργα-
 σμὸν, οὕτω δὲ τὸ συνέδριον ἐπετράπη καὶ συνεκρο-
 τήθη ἐξ ὑπερδιακοσίων ἀντιπροσώπων ὑπὸ τὴν προε-
 δρείαν τοῦ δόκτορος Ρατσίου, προσελθόντων εἰς
 τὴν πόλιν καὶ ὑπερδεκακιςχιλίων ἄλλων Ρουμάνων
 ἐκ διαφόρων τῆς Τρανσυλβανίας μερῶν, ὑπὸ τὸ κρά-
 τος δὲ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα
 τῆς συνδιασκέψεως ταύτης ἦν ὁ καθορισμὸς τῆς πε-
 ραιτέρω ἐξακολουθήσεως τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν δια-
 μαρτυριῶν τῶν Ρουμάνων κατὰ τῶν οὐγγρικῶν κα-
 ταπιέσεων καὶ ἢ ἀπόφασιν ὅπως τὸ ἐν Οὐγγαρίᾳ ρου-
 μανικὸν στοιχεῖον συνεργασθῆ ἰσῶι τοῖς ἄλλοις πλὴν
 τῶν Οὐγγρων διαφόροις λαοῖς, τοῖς ἀποτελοῦσι τὸν
 αὐστρουγγρικὸν μωσαϊκὸν καὶ διεκδικούσι τὰ ἐθνικὰ
 δικαιώματα αὐτῶν. Οἱ Οὐγγροι οὐ διαλείπουσι κα-
 ταγγέλλοντες τοὺς ὑποκινητὰς τοῦ ὄργανοῦ τού-
 του ὡς σταδιώτας, οἵτινες, ἀποτρέποντες τὸν
 ρουμανικὸν λαὸν τοῦ νὰ ἐνασκήσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου
 τοῦ 1868 χορηγηθὲν τοῖς μὴ οὐγγρικοῖς λαοῖς δι-
 καίωμα τοῦ ν' ἀποστέλλωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὸ
 κοινοβούλιον τῆς Πέστης καὶ ὑπὸ φιλοταράχου πνεύ-
 ματος ἀγόμενοι, διενεργοῦσι τὴν ἀντίδρασιν ταύτην
 ἀλλ' οἱ ἀδικούμενοι Ρουμᾶνοι δὲν δυσκολεύονται ν'
 ἀποκρούσῃ τὰς μομφὰς ταύτας ἀπαντῶντες ὅτι
 διατελοῦσιν ἐστερημένοι τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμά-
 των αὐτῶν καὶ ἐν ἀπολύτως ὑποδεεῖ θέσει κατ' ἀκο-
 λουθίαν τῶν παντοειδῶν προνομίων, τῶν κεχορη-
 γημένων τοῖς Μαγυάροις τῆς Τρανσυλβανίας. Πράγ-
 ματι δέ, ἐνῷ οἱ Ρουμᾶνοι ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ
 αὐτῶν ἐδικαιοῦντο νὰ ἔχωσιν ἐβδομήκοντα πέντε
 ἀντιπροσώπους, ἢ κυβέρνησις οὕτω σοφιστικῶς ἔχει
 διατεθειμένα τὰ πράγματα, ὡςτε, ἂν οἱ Ρουμᾶνοι
 θελήσωσι νῦν νὰ ἐνασκήσωσι τὰ ἐκλογικὰ αὐτῶν
 δικαιώματα, τὸ πολὺ μόλις δώδεκα ἀντιπροσώπους
 θ' ἀπέστελλον εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ἐτέρα ἀξίως
 τῶν ἐν Τρανσυλβανίᾳ Ρουμάνων εἶνε ἢ περὶ τῆς αὐ-
 τονομίας τῶν σχολείων καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν.
 Εἶνε οὗτοι δύο πόθοι νομιμώτατοι, ἀλλ' οὐς τὸ οὐγ-
 γρικὸν κράτος εὐρίσκει ἀπάρδοντας εἰς τὰ συμφέ-
 ροντα αὐτοῦ· διὰ τοῦτο πάντοτε ἐπεζητήσε τὴν κα-
 τὰπνίξιν αὐτῶν. Ἀλλὰ πόθοι νόμιμοι, σχετιζόμενοι
 πρὸς αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν λαοῦ τινος, δὲν
 ἀποδέννυνται σήμερον οὕτως εὐχερῶς, ἢ τραχεῖα
 δὲ κατ' αὐτῶν πολιτεία τῶν κρατούντων ἀντὶ τῆς
 ἀποσβέσεως αὐτῶν δύναται πιθανότερον νὰ προκα-
 λήσῃ τὴν ἐκρηξίν τοῦ ὑποτύφοντος ἠφαιστείου, καὶ ἐν
 τούτῳ μέγαρα ἀμαρτάνει ἢ τῶν ἐν Πέστη πολιτικῶν.

E. M. M.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 17 Ιουλίου

Εν τοῖς καθ' ἡμέραν δημοσιευομένοις οικονομικοῖς ἡμῶν δελτίοις ἐξηκολούθησαμεν ὑποδεικνύοντες τοὺς λόγους τῆς γενικῆς τῶν χρεωγράφων ὑποτιμῆσεως καὶ τῆς κατεχούσης τὸν τραπεζικὸν καὶ χρηματιστικὸν κόσμον ἀνησυχίας. Ἡ παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν κατάργησις τῆς νομισματοποιήσεως τοῦ ἀργύρου, τῆς ὁποίας συνέπεια ἔσται ἢ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κατάργησις τοῦ νόμου Σέρμαν, καὶ ὁ φόδος προσεχοῦς διαλύσεως τῆς νομισματικῆς λατινικῆς ἐνώσεως, ἡ μεγάλη τοῦ ἀργύρου ὑποτιμῆσις, ἡ ὁποία πολλῶν μεγαλητέρα γενήσεται ἐν τῷ μέλλοντι, ἂν μὴ ληφθῆ ἰσχυρὰ τι διεθνὲς μέτρον, αἱ φοβεραὶ ζημίαι, ἃς ἔσται ἡ ἀγορὰ τοῦ Λονδίνου ἐκ τῆς αὐστραλιανῆς κρίσεως πρῶτον, εἶτα δὲ ἐκ τῆς ὑποτιμῆσεως τῶν ἀμερικανικῶν χρεωγράφων καὶ ἀξιῶν, πάντα ταῦτα, εἰς ἃ προσθετόν τὰ διαμικρὰ ζητήματα, ὀξύτερον προσλαβόντα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας χαρακτῆρα, εἶναι, νομίζομεν, σπουδαῖοι καὶ ἰσχυρότατοι λόγοι, ὅπως κλονήσωσι τὰ εὐρωπαϊκὰ χρηματιστήρια καὶ ἀπειλήσωσι τὸν κόσμον διὰ μεγάλης νομισματικῆς καὶ χρηματιστικῆς κρίσεως. Ταύτην ἡμεῖς προειδοῦμεν πρὸ πολλοῦ καὶ ὑπεδειξαμεν τοὺς πιθανοὺς τῆς καταστάσεως κινδύνους, οἱ ὅποιοι δυστυχῶς δὲν φαίνονται ἀποσοβηθέντες, διότι δὲν ἀπεδοθήθησαν καὶ τὰ προκαλοῦντα αὐτοὺς αἷτια. Οὐχ ἥττον τὰ ὀθωμανικὰ χρεώγραφα ἐξακολουθοῦσιν ὑποστηριζόμενα παρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κεφαλαιούχων, ἢ δὲ χθεσινῆ αὐτῶν ὑποτιμῆσις ἤτο προσωρινή, διότι μετὰ μεσημβρίαν ἐπανήλθον εἰς τὰς τιμὰς, ἃς ἐσημειώσαμεν τὴν πρωίαν τῆς πέμπτης, ἥτοι Γενικὸν χρέος 23,25 1)2, Μονοπωλεῖον 16,22, Σιδηροδρομοὶ 85 3)4. Φαίνεται ὅτι οἱ περὶ νέων χρεωκοπιῶν φόβοι ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῦ Λονδίνου κατὰ τὴν χθεσινῆν τῆς ἐκκαθαρίσεως ἡμέραν τῶν πληρωμῶν δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, τοῦτο δὲ θεωρήθη εὐαρεστον σύμπτωμα συντελέσαν εἰς καθυστάθην τῶν πνευμάτων.

Ἀκατάσχετος ἦτο κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἡ ὑποτιμῆσις τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς χθὲς εἶχον ἀπολέσει ἐτέρας πέντε μονάδας. Ἀλλὰ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ χρηματιστηρίου τοῦ Λονδίνου καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν προσήλθον ἀγορασταὶ ὑποστηρίζαντες τὰς τιμὰς κατὰ μίαν μέχρι δύο μονάδων, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν τιμῶν τούτων, αἷτινες θεωρήθησαν ὡς τὸ κατώτατον ὄριον, γενήσεται ἐναρξίς βελτιώσεως κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σπουδαίας. Καταστρεπτικὴ ἐγένετο ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην καὶ ἡ ὑποτιμῆσις τῶν μετοχῶν τοῦ Λαυρίου, ὡς καὶ τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, διότι αἱ μὲν πρῶται προσεφέροντο χθὲς μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὰ φράγκα 40, αἱ δὲ δευτέραι εἰς τὰ 340. Ἡ ὑποτιμῆσις αὕτη εἶναι βεβαίως παράλογος, ἀλλ' ἡ ἐλλείψις ἀγοραστῶν συντελεῖ εἰς ἀποθάρσιν τῶν κατόχων, ἢ τῶν ἐνεκα

ἀναγκῶν σπουδόντων νὰ ἐκποιήσωσι τοὺς τίτλους τῶν Περὶ τὸ ἐσπέρας ἐν τούτοις ἐπῆλθεν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀξίας μικρὰ τις βελτιώσις, ἡ ὁποία πιθανόν νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ σήμερον, ἂν ἐπιβεβαιωθῆ ἡ τηλεγραφικῶς χθὲς τὸ ἐσπέρας ληφθεῖσα εἰδοσις, ὅτι τὸ ἐκ 4 φρ. μέρισμα τοῦ Λαυρίου πληρωθήσεται προσηκῶς καὶ ὅτι ἡ μετὰ τῆς κυβερνήσεως διαφορά συνειδύσθη ὀριστικῶς, ὑποχρεωθείσης τῆς εταιρίας ἀπὸ τῶν 1,500,000 φρ. ἃ ἀπῆται ἡ κυβέρνησις, νὰ πληρῶσῃ μόνον 338 χιλ., καὶ ταύτας εἰς δέκα ἐξαμηνιαίας δόσεις, ἡ δὲ εἰδοσις αὕτη γενομένη χθὲς γνωστὴ ἐν Ἀθήναις ἐπήνεγκεν ἀνατίμησιν τῶν λαυριωτικῶν μετοχῶν. Τοῦτο γνωσθήσεται ἐκ τῶν σήμερον ληφθησομένων τηλεγραφημάτων ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἡ τὴν προχθὲς κατὰ τὴν γενικὴν τῶν μετόχων τῆς εταιρίας τοῦ Μονοπωλείου τῶν Καπνῶν ἐννελευσθῆσα ἐκθεσις τοῦ διοικ. συμβουλίου, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη, καὶ ὁ σπουδαῖος λόγος, ὃν ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως ἀπήγγειλεν ὁ κ. Βίνδεντ, διευθυντῆς τῆς Ὄθωμ. Τραπεζῆς, καταδεικνύουσι τὰς μεγάλας προόδους, ἃς ἐποιήσατο μέχρι τοῦδε ἡ εταιρία αὕτη καὶ τὸ λαμπρὸν μέλλον, ὅπερ εἰς αὐτὴν ἐπιβυλλάσεται. ἂν μάλιστα, παραδεκτοῦ γενομένου τοῦ νέου κανονισμοῦ, περισταλῆ, ὡς ἐλπίζεται, τὸ ἤδη διενεργούμενον λαθρεμπόριον. Τὸ ἐτήσιον μέρισμα ὠρίσθη, ὡς ἡμεῖς προείπομεν πρὸ πολλοῦ, εἰς φρ. 20, ἐξ ὧν ἐπληρώθησαν ἤδη τὰ 12.

Κατὰ τινὰ στατιστικὴν, ἣν ἔχομεν ὑπ' ὄψει, ἡ Ἰσπανία ἀπὸ τοῦ 1869 μέχρι τέλους τοῦ 1892 ἔκοψε νομίσματα ἀργυρᾶ μὲν 273,305,845 ἀξίας 894,540,404 φρ., χρυσᾶ δὲ 55,843,754 ἀξίας 1.355,778,800. Ἡ δὲ Αὐστρία πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος, ἥτοι τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ φλωρινίου διὰ τῆς κορώνας, ἔκοψεν ἐντὸς τῆς ληξάνουσας ἐξαμηνίας 4.000.000 νομίσματα χρυσᾶ τῶν 20 κορωνῶν, 16.000.000 ἀργυρᾶ τῆς μιᾶς] κορώνας, 20,000,000 τῶν 20 σολδίων, 10,000,000 τῶν 10 ἐκ νικελίου, καὶ 34,000,000 τῶν 2 σολδίων ἐκ χαλκοῦ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στατιστικὴν τὸ ἐν τοῖς ταμείοις τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ἐναγοτεθειμένον κεφάλαιον εἰς χρυσὸν ἀνέρχεται εἰς 29,534,575 λ. ἀγγλικὰς, τὸ δὲ ἐν τῇ γαλλικῇ ἐθν. Τραπεζῇ ἀνέρχεται εἰς φρ. 1,717,763,216 εἰς χρυσὸν, καὶ εἰς 1,273,102,242 εἰς ἀργυρον, ἥτοι εἰς 120 περίπου ἑκατ. ἀγγλικῶν λιρῶν, ὅπερ ἔσται ποσὸν τετραπλάσιον τοῦ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς.

Κατὰ τὰ πρὸ μικροῦ δημοσιευθέντα τηλεγραφικὰ δελτία τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων ἐπεβεβαιώθη ἡ βελτιώσις τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, ἣν ἐγνώσκομεν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς χθὲς. Τὸ Πάγιον σημειοῦται 29 1)4, τὸ Μονοπώλιον 39, ὡς καὶ τὸ δάνειον τοῦ 1881, τὸ δὲ τοῦ 1884 36. Ἡ Γαλλικὴ ῥάντ ἀνετιμήθη κατὰ 25 ἑκατοστὰ, κατὰ δέκα δὲ ἑκατοστὰ ἡ ἰταλική. Τὰ τουρκικὰ ἐν μὲν Λονδίῳ καὶ Βερολίῳ ἔμειναν στάσιμα, ἐν δὲ Παρισίοις ὑποστηρίχθησαν ἐλαφρῶς.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπιθῆνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Πέραν Τυπολιθογραφεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΑΙ

Table with 4 columns: NORTH BRITISH & MERCANTILE, ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ (COMPAGNIES D'ASSURANCES), Northern Assurance, THE MARITIME Insurance Company Limited. Includes financial data like capital and dividends.

Table with 2 columns and 3 rows, containing large numbers 1, 2, 3 and 4, 5, 6.

Table for L'UNION (L'UNION) bank, including financial data like capital and dividends, and a note about the bank's operations.

PHENIX FIRE OFFICE
ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΣ
 ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, ΤΩ, 1782.

Ἀσφάλιστρά ἐτήσια Ἀ. Στ. **1,000,000**
 Ἀσφάλιστρά πληρωθέντα μέχρι τῆς 31 Ἰοβρίου 1887
 Ἀ. Στ. **16,000,000**

Ὁ **ΦΟΙΝΙΞ** ἀριθμεῖ μεταξύ τῶν πολλῶν αὐτοῦ
 ἰδιοκτητῶν τοὺς πλουσιωτέρους κεφαλαιούχους καὶ
 τοὺς εὐφημότερον γνωστοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς ἐκ τοῦ-
 του δὲ παρέχει τοῖς πελάταις αὐτοῦ τὴν ἐντελε-
 στέραν ἀσφάλειαν.

Ἀσφάλειαι κατὰ πυρκαϊᾶς ἐπὶ παντοειδῶν ἀκι-
 νήτων, ἐπιπέλων καὶ ἐμπορευμάτων ἐνεργοῦμεναι
 διὰ τῶν ὑποφαινομένων, οἵτινες ἔχουσι πληροξου-
 σιότητα ὅπως διακανονίζωσιν ἐπὶ τόπου μετὰ ταχύ-
 τητος καὶ ἐλευθεριότητος τὰς ἀπωλείας καὶ ζημίας.
H. SWAN & Co

Μόνοι Πράκτορες διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ
 Προάστεια. Ἀριθ. 12. Σανδάλιτζη χάν, Γαλατῆ, ἀνω-
 θεν τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου.

ΜΥΡΕΨΕΙΟΝ ΔΙΑΡΗΑΝΕ

G. MAZUYER & Cie

ΠΑΡΙΣΙΟΙ—32, Avenue de l'Opéra, 32—ΠΑΡΙΣΙΟΙ
 ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

LA DIAPHANE

ΠΟΥΔΡΑ

ΣΑΡΡΑ ΒΕΡΝΑΡ

ΥΔΡΟ ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΡΩΣΙΚΟΝ	ΜΥΡΑ DU REGENT
ΥΔΡΟ ΑΛΑΡΕΑΥΔ' ESPAGNE	ΜΥΡΑ ΣΑΡΡΑΣ ΒΕΡΝΑΡ
ΜΥΡΑ FEDORA	ΓΑΛΛΑ ΔΙΑΡΗΑΝΕ Α' L' TRIS

Σάπωνες. Ἐκχυλίσματα. Ὑδατα κομμώσεως κτλ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΝ ΑΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙΣ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΙΣ

Διὰ παραγγελίας ἀπευθυντέον εἰς Ἀλεξιάδη Χάν, ἀριθ. 17

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE CORPORATION

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΝΩ ΤΩΝ 4,000,000 Ἀ.ΣΤ.

ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
 ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ, 1520

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΠΛΗΡΩΘΕΙΣΑΙ ΑΝΩ ΤΩΝ 35,000,000 Ἀ.ΣΤ.

Ἀσφαλίζει κατὰ τῶν κινδύνων τῆς πυρκαϊᾶς, Ἐπιπλοεμπορεύματα, Κτήματα λίθινά τε καὶ ξύλινα
 εἰς ὅρους ἐπωφελεῖς καὶ ἀσφαλεστάτους δυνάμει. — Ἀποζημιώσεις ἄνευ ἐκπτώσεων.

Διεύθυνσις: **WHITTAL & HAN** Ἐν τῇ Πόλει.
 Ὁδὸς Μείδαντζη (Βακτι-καπού)

Πράκτωρ

J. W. WHITTAL & Co